

Zarya

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

MARY ANN FRANCIS

Captain of the Noble Cadets No. 49, Euclid, Ohio, who gave an excellent demonstration in drillwork at the convention in Pueblo, Colorado.

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President — Marie Prisland . 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 15804 Huntmere Ave., Cleveland 10, Ohio
1. Vice-President — Josephine Livek 331 Elm Street, Oglesby, Illinois
2. Vice-President — Mary Tomsic Box 202, Strabane, Penna.
3. Vice-President — Anna Pachak 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
4. Vice-President — Mary Golik 3016 Gantenbein Street, Portland, Oregon
5. Vice-President — Mary Urbas 15312 Holmes Ave., Cleveland 10, Ohio
6. Vice-President — Barbara Rosandich 846 E. Chapman St., Ely, Minnesota
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois

AUDITING COMMITTEE:

President — Mary Lenich 609 Jones Street, Eveleth, Minnesota
Josephine Zeleznikar 2045 W. 23rd Street, Chicago, Illinois
Auditor — Ella Starin 17814 Dillewood Road, Cleveland 19, Ohio

ADVISORY COMMITTEE:

President — Frances Susel 15900 Holmes Avenue, Cleveland 10, Ohio
Helen Corel 67 Scholes Street, Brooklyn, New York
Rose Racher 2205 Burton St., Warren, Ohio

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

Josephine Sumic 81 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Evelyn Krizay 83—29th Street, Barberton, Ohio
Mary Theodore 2529—4th Avenue, Hibbing, Minnesota
Zora Yurkus 9610 Avenue L, So. Chicago 17, Illinois
Mary J. Habjan Universal, Pennsylvania

MANAGING EDITOR — Albina Novak .. 15804 Huntmere Avenue, Cleveland 10, Ohio

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnima \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor

Albina Novak

Editorial Office:

15804 Huntmere Ave., Cleveland 10, Ohio

Telephone Ivanhoe 8151

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the
tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten
use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on
one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in
podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pasite
da so razlučno pisana.

ZLARIJA

LIST ZA AMERIŠKE SLOVENKE

LETO XXI—ŠT. 7

JULY, 1949

VOL. XXI—NO. 7

MRS. MARY C. TERLEP, JOLIET, ILLINOIS
 "KONVENČNA KRALJICA — CONVENTION QUEEN"

Na zadnji konvenciji je bila Mrs. Terlep že tretjič kronana za "Konvenčno Kraljico." Prvič je bilo leta 1943, drugič leta 1946 in tretjič, v Pueblo, leta 1949. Mrs. Terlep je tudi na prvem mestu v Prvem redu Častnega imenika. Naše iskrene čestitke.

Mrs. Mary C. Terlep, treasurer of branch no. 20, Joliet, Illinois was honored for the third consecutive convention as "THE QUEEN." First was in Pittsburgh, the second time in Indianapolis and the third time was now in Pueblo, Colorado. Mrs. Terlep is also the most distinguished member on the SWU Honor Roll. (Names of the Honor Roll appear in this edition page 203.)

Our deepest admiration to Mrs. Terlep and may God bless her with happiness.

Se davno mrači . . . Narodna
ženski zbor harm. I. Z.

Občutno

1. Se dav-no mra-či, mojga po-bća se
2. Da ni-ca blišči, pa ga ven-dar še
3. Je me-ne za-pu-stil, je dru-go do-
ni, še ni; kaj de-la, kaj de-la, da
ni, še ni; ne bo-do ga vi-dle več
bil, dobil; naj sre-čen o-sta-ne, do-
tol'-ko mu-di? živo Snoč' je bil, dav' je šel,
mo-je o-či. -kjer bo-de živ.
drev' bo pa spet prišel; če ga pa
drev' ne bo, vzel je slo-vo.

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

NAJVEČJI REVEŽI

Iz zla more priti samo zlo. Zato je tudi največje zlo, kar si jih moremo zamisliti, vojna, pustila za seboj nepregledne vsakovrstne bridkosti. Vsled tega moramo obsoditi povzročnike vojne za največje zločince. Toda kaj nam pomaga besedičenje, ki bi bilo pred vojno bob v steno, sedaj pa že stara povest. Vendar! Opustošila je v veliki meri polja, vničila gozdove, deloma senožeti, gospodarska poslopja in stanovanja. Vproprastila je denarne zavode, prihranke, penzijske sklade. Vničene so seveda tovarne, trgovine, ki nimajo časa prodajati. Skopnele so ljudske delovne moči, in kar se je rodilo med in po vojni, je sušičavo, slabo. Domače živine je nestalo. Vse je šlo.

Vse bi morali obnoviti, toda s čim, ko je vse v razvalinah. Gozdovi bodo zopet zrasli, živina se bo namnožila, polja se bodo popravila. Za vse to je pa treba časa. Kako naj se ljudje preživijo zdaj? Prišel je nov gospodarski in politični red v deželo. Država je prevzela v svoje lastništvo vse vrednote. Zemljo in kar je na njej in pod njo; vode in kar je v njih; delo, jelo, odelo; življenja ljudi. Največ je dela; odela sila pičlo; jela samo na odmerke. Vemo pa, da kjer jela ni dovolj, tam niti delo ne gre ispod rok. Ker pa delo proizvaja jelo in odelo, zato preti nevarnost, da bo i jela i odela vse manj. To ni prigovarjanje, to so dejstva, ki eno drugemu neizprosno slede. V takih razmerah postajajo ljudje samosvoji, sebični. Vsak se boji zase, za drugega nič, za državo le v toliko, v kolikor je ono malo njegovega jela in odela v nevarnosti. Tega je pa že kar pri koncu. Ljudje morajo imeti to troje: stanovanje, jed in obleko. To so temeljne potrebe človeka, če hoče človeško živeti. Ako eno ali drugo, ali vse troje odpade oziroma, se brezupno manjša, morajo ljudje propasti. Toda, kam gredo pridelki, ker, navsezadnje, dežela je poljedelska. Država potrebuje tujih valut, denarja onih držav, kjer si hoče nabaviti stroje in druge potrebščine. Za te pa mora dajati pač to, česar ima v hitrici največ na razpolago. In to so poljski pridelki. Morda bo šlo enkrat pozneje, ko se vse nadomesti, dogradi in obnovi — ako bodo ljudje vzdržali. Za sedaj vlada revščina. Kar dve, tri pokolenja bodo morala biti žrtvovana prej ko bo kaj. Zgodi se pa lahko, da bo praksa dokazala, kako je bila teorija kriva. Vse skupaj je na tehtnici, zato je tudi slovenski sedanji rod na tehtnici — bo ali ne bo; kdo ve.

Med takim narodom in v takih razmerah žive duhovniki, ki so ostali na svojih mestih v domovini. Najtežje je za obleko, perilo, obutev, saj teh stvari itak vsemu prebivalstvu primanjkuje. Eden mi piše, da že dve leti hodi bos, in ta je v kamenitem gorskem kraju. Takih primerov bo veliko, kajti, če nedostaja obutev in obleke prebivalstvu nasprotno — in to je resnica — potem trpe vsled tega nedostatka posebno duhovniki. Državne tr-

govine bodo namreč z onim malim, kar imajo na razpolago, najprej oskrbele delavstvo. To je samoumevno, dosledno. Zato prav vsak duhovnik v starem kraju potrebuje obleke in obutev; za tem tudi prav vsi v prvem redu povprašujejo. Potreba teh stvari je tam tako velika, ker Jugoslavija še ne proizvaja dovolj blaga za obleke in kož za čevlje, da bi zadostovalo domači potrebi in izvozu. Za izvoz pa mora biti, vsaj kože gredo drugam. Ljudstvo se pritožuje: Denarja nam ni treba, ga imamo, toda nimamo česa kupiti zanj. Duhovniki niti denarja nimajo, da bi kupili, če bi bilo kaj na prodaj.

Kako jim pomagati? Dobrota bo našla načine pomoči. Vsekakor jih boš bolj razveselil, ako jim pošlješ obleke, perila, obutev. Prej pa premisli, kakšna pota imajo tam — v podeželju, pozimi. Za tamkajšne ceste je treba močnih, prostornih čevljev, ki naj segajo vsaj čez gleženj; najboljši bi bili z botami. Pošlji tudi žebeljev, da si bodo lahko podplate okovali. Nekaj podplatov ne bo škodilo. Enako naj bo trpežna tudi obleka in perilo, izvan, ako hočeš vsako leto vsaj eno obleko poslati. Človeka obleci od temena do podplatov njegovih nog. Tudi preobleke bo treba.

Mislim da so duhovniki v starem kraju, eden z drugim, najrevnejši sloj ljudi v celi Sloveniji. Takih revežev bo težko kje najti. Od najvišjega do najnižjega jih sumljivo gledajo, postrani. Tam ima uradništvo besedo, in vsled svojega poklica bodo pri uradništvu slabo zapisani. Paziti morajo na vsako kretnjo, besedo, delo, da ne bo sumljivo. Nikomur se ne smejo zameriti. Zagovarjati jih ne sme nihče, ker bi dotičnik sam postal sumljiv. Na vse to so zapadli silni revščini; ugled jim izpodkopavajo; pri ljudskih sodiščih nimajo zaščite, ker tam imajo odločilen glas uradniki, čuvarji državne "linije". Zde se mi kot izobčenci, tujci na domačih tleh, na tistem pa obljubljeni pri Bogu in pri ljudeh — dokler ne pride dan plačila. To so božji partizani, heroji, junaki svojega poklica; s svetim Paulom, stepeni in vendar ne umorjeni, brez vsega in vendar vse obogatujoči. Slava jim, ki raztrgani in bosi ostajajo zvesti Bogu, narodu, domovini!

S pozdravom za celo družino S.Ž.Z.

Matthew F. Kebe

NAŠA "ZARJA" DOPOLNILA 20 LET!

Prva izdaja "Zarje" je izšla meseca julija, 1929. Torej dopolnila je 20 let svojega uspešnega obstoja.

Zelimo, da bi procvitala še mnogo let v svojem plodonosnem delu za našo Slovensko žensko zvezo! Živela naša "Zarja"!

ZAPISNIK

Osme redne konvencije Slovenske ženske zveze vrseče se v dvorani sv. Jožefa, Pueblo, Colorado 16. - 18. majnika, 1949

(Nadaljevanje)

TOREK 17. MAJA, 1949

Tretja seja osme redne konvencije SZZ se je pričela v dvorani sv. Jožefa, Pueblo, Colorado, v torek ob pol desetih dopoldne. (Delegatke so prisostvovala sv. maši ob osmih, katero je daroval Zvezin duhovni svetovalec, Rev. Matthew Kebe.)

Glavna tajnica čita imena glavnih odbornic in delegatk. Navzoče so vse kot prejšnji dan, razen delegatke Rose Champeau od podružnice št. 78. Duhovni svetovalec, Rev. Kebe začne zborovanje z molitvijo.

Sledi čitanje zapisnika od zborovanja prejšnjega dne, ki je odobren z malim popravkom. Delegatki Mary Schlamman in Frances Puhek sta zavzeli prostor pri vratih.

Konvenčna predsednica Albina Novak predstavi Mrs. Johna Gottlieba iz Chicage, urednika mesečnika "Novi Svet", ki se je slučajno nahajal v Pueblu. Mr. Gottlieb lepo pozdravi zbornico z željo, da bi konvencija prinesla veliko dobrega za organizacijo in za slovenski narod, obenem apelira, da bi se naročile na mesečnik "Novi Svet". Naročnine sprejema tudi č.g. Koletnik. Zahvali se za priliko pozdraviti delegacijo in želi vsem srečen in zdrav povratek na svoje domove.

Predsednica se zahvali Mr. Gottliebu za prijazen obisk, delegatkam pa priporoča, da upoštevajo njegov apel in gredo na roke č.g. Koletniku z naročninami. Obenem želi listu najlepšo bodočnost!

Predsednica poroča, da ji je bilo naznanjeno po župniku Rev. Danielu Gnidica, da nas popoldne obišče prevz. škof puebelske škofije, kar vzame zbornica z veseljem v naznanje.

Predsednica se prav lepo zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri programu v ponedeljek večer, ki je bil podan v splošno zadovoljstvo vsem prisotnim. Program je vseboval Spomin umrlim članicam, predstavitev članice častnega reda, poklonitev daril glavnim odbornicam, ki so v uradih deset let, in petje. Pri programu Spomina umrlim sestrar, katerih je bilo 336 od zadnje konvencije, je sodeloval ženski pevski zbor pod vodstvom Mrs. Pavle Klink. Mr. Joe Butkovich je spremljal na piano. Nastopil je tudi slavni pevski zbor Prešeren pod vodstvom Mr. Johna Germa, glavnega predsednika KSKJ. Mr. Johnu Germu pa še posebej zahvala za vso postrežljivost in naklonjenost.

V dvorani so bila na razstavi tudi krasna ročna dela, katera so prinesle delegatke, za kar gre najlepša hvala vsem, ki so stvari prinesle in jih darovale. Najlepše priznanje in hvaležnost gre tudi Elli Starin, voditeljici šivalnih klubov, ki je imela pri tem največ dela. (Posteljna odeja, katero je izgotovil šivalni klub podružnice št. 1, bo pa oddana v sredo večer ob zaključku konvencije).

Zbornica se prav lepo zahvaljuje predsednici Albini Novak, ki je imel v rokah ves program prejšnjega večera ter istega spretno izpeljala.

Predsednica vpraša, če ima kateri izmed konvenčnih odborov poročilo za zbornico. Ker ni noben izmed odborov imel svoje delo končano, se določi odmor do ene ure popoldne, da se da odborom nekaj časa za nadaljevanje z delom in obenem tudi čas za kosilo. Predsednica prosi zbornico, da se vrne na svoje prostore točno ob eni uri popoldne.

Konvenčna predsednica pozove zbornico k zasedanju ob eni uri popoldne. Duhovni svetovalec moli. Sledi čitanje čestitk in pozdravov. V dvorano je bilo prinešenih tudi več košaric cvetlic in lepe šopke za glavne odbornice, za kar je izrečena najlepša zahvala pošiljateljem.

Spremljevalke pri vratih naznanijo, da prihaja prevz. škof, to je bilo ob dveh popoldne. Zbornica je navdušeno pozdravila škofa, Most Rev. Joseph C. Willging, ki je prišel v spremstvu župnika Rev. Daniela Gnidica in našega duhovnega svetovalec Rev. Kebeta.

Prevz. škof pozdravi zbornico v lepih in pomembnih besedah in želi, da bi ta konvencija prinesla organizaciji vsestranski uspeh. Podal nam je tudi lepa navodila in nasvete pri našem delu v prid človeške družbe in razširitev sv. vere.

Predsednica se mu lepo zahvali za obisk ter mu zagotovi, da bomo odnesle najlepše vtise in spomine na svoje domove ter skušale po svojih najboljših močeh izvesti njegove lepe nasvete in nauke. Pred odhodom je prevz. škof blagoslovil rožne vence, katere so agitatorice prejele prejšnji večer kot nagrade v kampanji za nove članice.

Nato se preide na poročila konvenčnih odborov.

Predsednica odbora za resolucije, Helen Tomažič, predloži resolucijo poslano po častni predsednici Marie Prislund, ki se glasi:

RESOLUCIJA

KER se je uveljavljanje Social Security Programa leta 1936 izkazalo kot progresivna in dobrodelna odredba za blagor ljudstva naše dežele, in

KER je izvajanje tega zakona odkrilo potrebo kakor tudi žeželjivost razširjenja in poglobitve njegove uporabljenosti (zlasti v pogledu upokojenj), da bi bili kriti tudi oni, ki doslej še niso, in

KER izkušnja in sedanja ekonomska nagnenja dokazujejo, da bi se sedanja določena starost znižala od pet in šestdeset na šestdeset let ter da bi se zvišalo izplačila, ki bi omogočila življenjski standard, kateri bi odgovarjal našemu načinu življenja, ZATO

ZATO NAJ BO SKLENJENO, da je narodna konvencija Slovenske ženske zveze, zborujoča u Pueblu, Colo., in reprezentirajoča 13.000 članic, danes, 17. maja, leta Gospodovega 1949, izjavila svojo odobritev legislacije, ki je zdaj pred kongresom Zedinjenih držav, katera bi vključila v ta zakon tudi poljedeljske osebe, nastavljenke ali nastavljenke v gospodinjstvu, profesionalne in samo se zaposlujoče poedince in uslužbenke. Tudi te osebe naj bodo vključene v Social Security zakon, kateri naj zniža starostno mejo in zviša mesečna izplačila, in

ZATO NAJ BO DALJE ODLOČENO, da glavna tajnica pošlje certifikate kopije predsedniku zakonodajnega odbora, ki proučuje te zadeve, kakor tudi da objavi in publicira to resolucijo med našim članstvom z vidikom pred očmi, da bodo naše lokalne podružnice sprejele enake resolucije za predložitev svojim senatorjem in kongresnikom.

Odbor za resolucije

To naj izpričuje, da je gornje prava in natančna kopija resolucije, sprejete na narodni konvenciji Slovenske ženske leta 1949.

Josephine Erjavec, glavna tajnica

Resolucija je podpisana in zbornica jo soglasno potrdi. Nadaljne resolucije predloži delegatka Josephine Praust, tajnica odbora za resolucije.

Resolucija zahvale

Podružnici št. 3, posameznikom in skupinam

Zbornica se najsrčneje zahvaljuje za vdanostni sprejem, gostoljubnost, izvrstno postrežbo in vsestransko naklonjenost lokalni podružnici št. 3 ter vsem posameznim članicam in pripravljalnemu odboru.

ŽIVA SLIKA PRI "SPOMINU UMRILIM ČLANICAM"

Pri obredu v "Spomin umrlim članicam" je bilo prebranih 336 imen umrlih članic. Po branju imen, se je zastor počasi dvigal in za kulisi je pevski zbor izborno pel "Vigred se povrne." Ko je bila živa slika odprta, se je pa zašlišala krasna pesem "Lepa si roža Marija" in nato je zastor padel.

V živi sliki so nastopile sledeče: Mary Poldan, Josephine Zeleznikar in Frances Brancel v narodnih nošah. Marijo je predstavljala E. Schneider, Angela-Barbara Lest in Arlene Lesar je deklica v narodni noši v spomin umrlim v mladinskem oddelku.

Dalje č.g. Daniel Gnidica; župniku fare Marije Pomagaj za vso njegovo pomoč in prijazno sodelovanje;

Dalje č.g. Kebetu in č.g. Ko'edniku za vso prijaznost; ki naj bodo prepričani, da me članice SZZ nosimo v srcu zavest, da naše katoliško mišljenje ostane biser najdražjih spominov na drage onkraj mora.

Dalje najlepša zahvala listom v Pueblu za publiciteto. Sklenjeno, da izrekamo vsem skupaj in vsakemu posebej v mestu Pueblo našo trajno hvaležnost. Zavedamo se, da ste neutrudljivo sodelovali in lep uspeh je zasluga vašega vrlega dela in truda.

Resolucija podpirana in soglasno odobrena.

ZAUPNICA GLAVNEMU ODBORU

Cenjenim glavnim odbornicam izrekamo prvovrstno priznanje za njihovo vzorno in uspešno delovanje in uradovanje vsa tri leta, to je od časa naše zadnje konvencije in to v blagor članstva kot Zveze. S tem izrekamo zaupnico glavnemu odboru za preteklo poslovanje.

Resolucija podpirana in sprejeta.

RESOLUCIJA ZA STROŠKOVNI SKLAD

Na podlagi proračuna Zveznih skladov in poročila o solventnosti in rezervi v skladih po Zvezinem aktuarju naj bo predlagano

Da se premesti rezerva iz smrtninskega sklada v stroškovni sklad, ker imajo delegatke naročila od svojih podružnic, da se ne nalaga posebne naklade na članstvo, v oziraje na to, priporočamo

Da se prenese 55 centov na članico iz rezerve in gre svota v upravni sklad.

Resolucija podpirana in odobrena.

USTANOVITEV KONVENČNEGA SKLADA

Po naročilu zbornice da se ustanovi poseben sklad za stroške bodoče konvencije, predložimo resolucijo

Da se ustanovi konvenčni sklad in to v svoti \$4.000,00 in ta svota naj se vzame od obresti, ki jih dobivamo od Zveznih investicij to je od obveznic kot na bankah.

Resolucija podpirana in sprejeta.

(Naslednji dan je bil k tej resoluciji sprejet dodatek, da se enkrat na leto prenese pet centov od članice iz stroškovnega sklada v ta konvenčni sklad.)

Resignacija glavne predsednice

Glavna predsednica Albina Novak je potom Zarje predložila resignacijo iz urada predsednice, zato predlagamo resolucijo:

Ker resignacija ni bila formalno sprejeta, se jo prosi, da odpokliče resignacijo in da dopolni svoj termin v uradu predsednice, ki je po pravilih do 1. julija, 1949. Želja zbornice je, da glavna predsednica presodi ta svoj korak.

K tej resoluciji doda sestra Praust osebno priporočilo, ker je bila resignacija podana nezaželenim potom, je njeno skromno mnenje, da vodi organizacijo oseba, ki je zmožna tega odgovornega urada in to v nadaljni plodonski napredek naše SZZ.

Ker glavna predsednica uvidi, da je resna želja zbornice, da dopolni svoj termin, se ukloni želji zbornice.

Konvenčna predsednica vpraša za nadaljna poročila odborov in ker odbor za pravila še ni dovršil svojega dela, priporoča, da bi prekinile zborovanje in dale priliko, da nadaljujejo z delom.

Zbornica glasuje, da prekine z zborovanjem do šeste ure zvečer ter nadaljujemo z večerno sejo, da skončamo, kar je bilo na dnevnem redu za danes. Zaključek zborovanja ob štirih popoldne.

* * * * *

Konvenčna predsednica pozove zbornico k redu ob 6:15 zvečer. Tajnica ugotovi, da so navzoče vse glavne odbornice in delegatke, razen ene, ki je prosila, da se jo za eno uro oprosti. To poročilo se sprejme.

Nato konvenčna predsednica pokliče odbor za pravila, da poda svoje poročilo. Predsednica in referat tega odbora, je bila Marie Prislant, ki pove, da je njih odbor pripravljen za poročilo.

Dodatke in spremembe k pravilom čita v imenu odbora delegatka Mary Stušek, ki predloži sledeče:

KRONANJE "KONVENČNE KRALJICE"

Ta slika je bila vzeta ravno ob momentu, ko je glavna predsednica Albina Novak položila krono na glavo "Kraljice", sestre Mary Terlep. Za Mrs. Terlep, ki je blagajničarka podružnice št. 20 v Jolietu, je bilo to tretjič, da si je s svojo marljivostjo v kampanji zaslužila najvišjo čast in naslov "Konvenčne kraljice."

Njene spremljevalke sta bili "grofici" Zora Yurkus iz So. Chicago in Mary Strukel, predsednica št. 14 iz Clevelanda, kateri vidimo na tej sliki in v sredi nju stoji Frances Skoff, ki v rokah drži žeslo, katero je bilo izročeno "Kraljici."

Torej na sliki so od leve na desno: Zora Yurkus, Frances Skoff, Mary Strukel, Mary Terlep "Kraljica" in glavna predsednica Albina Novak.

Naše iskrene čestitke zmagovalkam in naš poklon "Kraljici in Groficama." Bog vas živi!

Naš odbor je pazno pregledal točko za točko in zbornici predložil naslednje dodatke in spremembe k pravilom. Upoštevalo se je v kolikor je bilo mogoče priporočila in nasvete, katera je poslalo 32 podružnic.

K točki 10 se doda . . . in prva glavna podpredsednica, črta se pa konvenčna podpredsednica. Sprejeto.

K točki 15 se doda . . . ustanoviteljica in prva glavna podpredsednica. Sprejeto.

K točki 19 se doda . . . Glas takih podružnic velja, ako zastopa 80 članic. Sprejeto.

K točki 29 se doda . . . Ustanoviteljica in urednica. (Združi se prosvetni odsek in šport direktorice) Se doda . . . in pet članic mladinskega odseka. Sprejeto.

K točki 36, vse glavne odbornice, delegatke in odbornice krajevnih podružnic morajo biti praktične katoličanke. Sprejeto.

Točka 37 naj se glasi, da nobena oseba ne more imeti dveh uradov. Za to točko je glasovalo 17 delegatk in proti točki je bilo oddanih 37 glasov. Torej ni sprejeta.

Točka 40 se spremeni . . . Glavne odbornice morajo podati poročilo o svojem delovanju, ki naj bo objavljeno v Zarji dva meseca pred konvencijo. Sprejeto.

K točki 49 se doda . . . Ustanoviteljica . . . Sprejeto.

K točki 156 se doda . . . Mora biti članica Zveze eno leto, predno je lahko voljena v odbor. Sprejeto.

Točka 202 se spremeni datum na 16.-17.-18. maja, 1949 v Pueblo, Colorado. Sprejeto.

Te dodatke in spremembe je predložil odbora za pravila, ki priporoča, da se dajo tiskati nova pravila, oziroma knjižice, v katera naj se vključijo spremembe, odobrene na zadnji in sedanjí konvenciji. Sprejeto.

Koliko knjižic naročiti, pa zbornica poveri polno moč glavnemu odboru, toda naj bo število omejeno po potrebi. Želja odbora za pravila je, da častna predsednica Marie

Prisland uredi in prevede pravila za v tisk. Zbornica sprejme to priporočilo.

Sklep zbornice, je, da se damo slikati v sredo ob štirih popoldne.

S tem konvenčna predsednica zaključi zborovanje v torek ob pol devetih zvečer.

Sredo 18. maja, 1949

Konvenčna predsednica Albina Novak otvori zborovanje z molitvijo v sredo ob pol desetih popoldne v dvorani sv. Jožefa, Pueblo, Colorado. Resno opomni zbornico, da nas še čaka veliko dela, torej glejmo, da ne bo nepotrebnih debat, ker čas je dragocen in pričakuje se, da se bo sklenilo še mnogo koristnega za bodoče poslovanje Zveze.

Glavna tajnica čita imena glavnih odbornic in delegatk. Navzoče so vse razen delegatke od podružnice št. 78, kateri se oprostí.

Sledi čitanje zapisnika od sej v torek, to je dopoldne, popoldne in zvečer. Zapisnik je odobren. Zbornica pohvali zapisnikarico, Frances Sušel za točne zabeleške.

Tajnica odbora za resolucije predloži sledečo resolucijo odobreno po odboru:

PRIZNANJE USTANOVITELJICI

Hvaležno priznanje za vso požrtvovalnost skozi dolgo dobo obstoja organizacije gre naši pionirki in ustanoviteljici gospej Marie Prisland.

Hvaležno priznanje ji tudi za spodbudne članke, katere priobčuje v Zarji.

Dal ji Bog še mnogo plodonosnega dela in za svoj narod vestnega udejstvovanja.

Resolucija odobrena.

Glede točke o plačah glavnemu odboru ima v pretresu tozadevni odbor. Želja k temu vprašanju naj bo upoštevana tudi iz resolucijskega ozira in naj se ohrani sedanja lestvica. S tem predlogom se strinja tudi odbor za resolucije.

pridno oglašuje vsako kampanjo kot je doslej. Zbornica izreče priznanje za pretekle uspehe.

Glavna tajnica priporoča, da bi se pričela kampanja za mladinski oddelek. Sklep zbornice je, da se kampanja za mladinski oddelek začne s prvim avgustom. Pogoje naj pa sestavi glavni odbor na svoji polletni seji po svoji najboljši uvidevnosti.

ZARJA je prihodnja točka. Več delegatk poseže v razpravo, kje naj bi se Zarja tiskala in tudi kako zmanjšati stroške. Stavljeno je tudi vprašanje, zakaj pride Zarja tako pozno v mesecu. Urednica pojasni položaj ki se pa za enkrat ne more izboljšati. Priporočilo mladih članic je, da bi se dalo več prostora mladini. Nekatere starejše delegatke bi rade, da bi bil tisk v večjih črkah. Vsa ta priporočila se bodo po možnosti upoštevala in sklenjeno je, da oblika Zarje ostane kot doslej. Tiska naj se pa v tiskarni, kjer se dobijo najboljši pogoji.

ODSTOPILE ČLANICE. Vprašanje na zbornico je od več delegatk, ako bi se nazaj sprejele članice, ki so po naključju odstopile po zadnji konvenciji. Zelja je, da bi se jih sprejelo nazaj, če poravnajo za vse minule mesece. Podpirano in sprejeto, da se jih sprejme nazaj in odloči se doba do 1. decembra 1949.

Predsednica vpraša zbornico, če ima katera še kakšno vprašanje, priporočilo ali sploh še kakšno zadevo, ki jo ni izročila konvenčnim odborom ali jo predložila zbornici. Ker se nobena ne oglasi, predsednica pozove odbor za plače in dnevnice za poročilo.

Odbor za plače in dnevnice

Jennie Krall, predsednica odbora za plače in dnevnice poda sledeče predloge za sprejem:

Plača glavni predsednici \$75.00 mesečno. Sprejeto.

Plača glavni tajnici \$280.00 na mesec. Zbornica odobri \$300.00 na mesec.

Glavni blagajničarki \$200.00 na leto. Sprejeto.

Urednici in upravnici Zarje \$300.00 mesečno. Sprejeto.

Prva nadzornica \$30.00 letno; ostali dve nadzornici \$25 letno. Sprejeto.

Vse druge glavne odbornice \$15.00 letno. Sprejeto.

Častna predsednica in ustanoviteljica \$50.00 mesečno. Sprejeto.

Duhovni svetovalec \$100.00 letno. Sprejeto.

Dnevnice glavnih odbornic za seje in potovanje \$10.00 dnevno. Sprejeto.

Konvenčni predsednici za vodstvo konvencije in vse predpriprave za programe in konvencijo vsota \$100.00. Sprejeto.

Častni predsednici za pripravo, prevod in ureditev pravil \$100.00. Sprejeto.

Zapisničarici \$40.00 za ureditev zapisnika in za prestavo v angleščino \$20.00. Sprejeto.

Najem za dvorano za časa konvencije in za nedeljsko in večerne prireditve \$200.00. Sprejeto.

S tem je bila zaključena točka, ki se tiče plač in dnevnice.

Konvenčna predsednica poroča, da sedaj pride na vrsto volitev glavnega odbora in najprvo pozove poverilni odbor, da zavzame prostor pri svoji mizi in nato pozove odbor za volitve, da vzame svoj prostor.

ODBOR ZA VOLITVE

Mary Poldan, predsednica odbora za volitve predstavi delegatko Evelyn Krizay, ki je bila tajnica odbora, da poroča sklep odbora in nominira kandidatke za glavni odbor:

Tajnica — Evelyn Krizay nominira sledeče:

Častna predsednica — Marie Prisland. Soglasno sprejeto;

Duhovni svetovalec — Rev. Matthew Kebe. Soglasno sprejeto;

Glavna predsednica — Albina Novak. Soglasno izvoljena.

Glavne podpredsednice:

Prva — Josephine Livek, št. 89, Oglesby, Illinois;

Druga — Mary Tomsich, št. 71, Strabane, Pa.;

Tretja — Anna Pachak, št. 3, Pueblo, Colorado;

Četrta — Mary Gollk, št. 45, Portland, Oregon;

Peta — Mary Urbas, št. 10, Cleveland, Ohio;

Šesta — Barbara Rosandich, št. 23, Ely, Minn.

Soglasno izvoljene.

Glavna tajnica — Josephine Erjavec. Soglasno izvoljena.

Glavna blagajničarka — Josephine Muster. Soglasno izvoljena.

Predsednica nadzornega odbora — Mary Lenich, Eveleth, Minnesota. Soglasno izvoljena.

Druga nadzornica — Josephine Zeleznikar, Chicago, Ill. Soglasno izvoljena.

Tretja nadzornica — Ella Starin, Cleveland, Ohio. Soglasno izvoljena.

Predsednica svetovalnega odseka — Frances Sušel, Cleveland, Ohio. Soglasno izvoljena. Ostali dve odbornici tega odseka: Helen Corel, št. 93, Brooklyn, New York in Rose Racher, št. 54, Warren, Ohio. Soglasno izvoljeni.

Nominirane in izvoljene v mladinski in izobraževalni odbor: Predsednica — Josephine Sumich, Joliet, Illinois; Evelyn Krizay, št. 6, Barberton, Ohio; Mary Theodore, št. 56, Hibbing, Minnesota; Zora Yurkus, št. 16, So. Chicago, Illinois in Mary Habjan, št. 96, Universal, Pa.

Za urednico in upravnico nominirana in soglasno izvoljena Albina Novak.

Sklep zbornice je, da se vrši prihodnja konvencija v Detroit, Michigan meseca junija, 1952. Častna predsednica priporoča, da bi se v letu 1952 vprašalo zavarovalniški oddelek v Springfieldu, če bi nam dovolili podaljšati dobo med konvencijami še za eno leto. Zbornica odobri to priporočilo.

Konvenčna predsednica se prav lepo zahvaljuje vsem konvenčnim odborom za njih trud in izvrstno izvršitev naloge.

Ponovno vpraša zbornico, če ima katera še kakšno vprašanje ali priporočilo predno se preide na zadnjo točko na dnevnem redu, ki je zaprisega novega odbora. Ker se ni nobena več oglasila k besedi, se zahvali vsem glavnim odbornicam in delegatkam za točno in vrlo sodelovanje, pozornost in navdušenost ter upa, da se je vse zadovoljno izvršilo in da bodo vse delegatke podale lepa poročila svojim podružnicam. — Prečitan je zapisnik ter soglasno odobren.

Konvenčna zapisničarica nato prečita imena novo izvoljenih odbornic, predsednica pa prosi, da se uvrstijo po redu na odru, nakar vpraša č.g. Matija Kebeta, da bi on zapisegel nov odbor po našem obredniku, kar je č. gospod prav častitljivo opravil in tudi z lepim nagovorom pozdravi nov odbor.

Ko je bila zaprisega končana, poda častna predsednica z lepim navodilom kladivo bodoči glavni predsednici Albini Novak, ki sprejme kladivo in v iskrenih in toplih besedah pozdravi zbornico in se ji zahvali za zaupnico.

"Bog Vas živi in blagoslovi naše delo ter zdrav in srečen povratek vsem skupaj!" — je bil zadnji pozdrav predsednice Albine Novak, ki je s tem besedami zaključila osmo redno konvencijo z molitvijo ob pol petih popoldne.

Zaključni govor je pa imel Mr. John Butkovich, bivši glavni predsednik H.B.Z., ki je bil zelo prijazen in postržljiv skozi ves čas konvencije.

Predsednica poroča, da je podružnica št. 3 v Puebli, pripravila za zbornico slavnosti banket, ki bo ob šestih zvečer in po banketu se pa razvije domača zabava in pevski koncert, katerega bo podal pevski zbor Prešeren pod vodstvom Mr. Johna Germa.

Za vse to ljubeznivost in prijaznost se ponovno izreka vsem skupaj kot posameznikom najsrčnejša zahvala.

Predsednica dalje poroča, da naj bodo vse, ki se bodo udeležila zleta po coloradskih mestih in raznih zanimivosti, drugo jutro pred dvorano točno ob osmih, ker bodo čakali busi, torej nas čaka en cel dan zanimivega izleta.

Posebna hvala naj bo še enkrat izrečena podružnici št. 3, in vsem odbornicam kot članicam, rojakom in rojakinjam v prijazni puebelški naselbini. Živeli!

Albina Novak, predsednica

Frances Sušel, zapisničarica.

Marie Prislant:

OH, TA SVET...

ŽIVLJENJE

Rojeni smo, da živimo svoj čas. Vsak si ustroja življenje po svoje. Eden išče sreče tukaj, drugi tam, vsi pa iščejo družbe, prijateljstva, udobnosti in veselja ter vsak na svoj način postavljamo cilj življenju.

Naša mladost je pomlad, ko delamo načrte in gradimo za bodočnost, sejemo upe in nade. Nato pride poletje življenja... Opazujemo setev in se vprašujemo, boli rodila to, kar želimo in pričakujemo. Še tako dobro oskrbovana življenska njiva vedno ne obrodi tega, kar smo mislili in se nadejali. Morda je zrno nezdravo ali pa nam manjka spretnosti obdelovalca. — Jesen življenja prinese izpolnitev naših upov in nad, ali pa razočaranje. Ni nam dano iti nazaj in sejati znova ter popraviti morebitne pogoške. Kar smo pomladi vsejali, to žanjemo v jeseni. Po tem sadu bomo sojeni od ljudi kot od Stvarnika.

Naglo poteče leto, naglo poide tudi naše življenje. Kratka so leta in kratka je doba, ki nam je odmerjena. Ker je toraj naše življenje tako kratko, bi ga morali porabiti kar najboljšje v svojo korist, pa tudi v dobrobit svojega naroda, da bi se ob našem slovesu reklo: Svet je bil veliko boljši, dokler je živel ta človek!

Trpljenje poplemeniti človeka. Veliko globlje razumevanje za trpljenje bližnjega imajo ljudje, ki so sami hodili trnjevo pot. Komur ni bilo nikdar hudo v življenju, ne razume bolešči človeškega srca.

V skaljeni vodi ne moremo videti svojega obraza. Tako tudi ne spoznamo resnice v razburjenju. Ko se zadeva umiri in poleže, pride resnica na dan, kakor pride na vrh olje, pomešano z vodo.

Na zadnji konvenciji so mi mnoge delegatkinje povedale, da jim ta kolona ugaja in jo rade čitajo. Nekatere sicer želijo, da bi pisala kaj več o boleznih, ki mučijo nas ženske, druge bi rade več zabavnih anekdot. Kakega pol duata delegatkinj je svetovalo naj spet pričnem pisati Urno Nežiko. Veseli me prav zares, da moja pisava ugaja. Že od mladosti rada pišem in v največje veselje mi je stikati po knjigah in revijah ter zbirati podatke, o katerih mislim, da bi naše članice zanimali. Da bi spet pričela pisati Urno Nežiko, se pa mojim letom več ne poda. Skušala pa bom to nadomestiti vsak mesec s kako šaljivko.

Bilo mi je v nepopisno veselje, ko sem se po dolgem času spet sestala z mojimi nekdanjimi prijateljicami in svoječasnim navdušenim delavkami za našo Zvezo. Nekaterih nisem videla več kot 10. let. Zdelo se mi je, da sem se kar pozdravila in celo pomladila — če je to sploh mogoče — ko sem stiskala roko za roko, nudeno mi v pozdrav. Marsikak obraz, tudi moj, ima morda eno ali dve gubici več odkar se nismo videle, a obrazi so pa še vedno isti: ljubeznivi, pošteni, iskreni... Bog vas blagoslovi, drage sestre!

V Pueblu sem našla tudi dva svoja dolgoletna prijatelja in nekdanja kolega v glavnem RSKJ. Mr. John Germ je zdaj glavni predsednik starostov vseh slovenskih organizacij. Krajnsko Slovenske Katoliške Jednote. Mr. John Butkovich pa je bil nad 20 let glavni predsednik največje jugoslovanske podporne organizacije, Hrvatske Bratske Zajednice. Oba sta bila nad vse prijazna ter skupno s konvenčnim odborom skrbela, da je bilo vse v redu s pri-

pravami za našo konvencijo. Zveza jima je dolžna največjo zahvalo.

Jaz sem stanovala pri najprijaznejših ljudeh. Mr. in Mrs. Pachak ter njih hčerka Ann so me cartljali kot bi bila iz cukra. Stregli so mi na vse načine, da se mi je res lepo zdelo in bi najrajši kar tam ostala. Veliko zahvale sem jim dolžna. Upam, da pridejo kdaj sem na obisk, da se bom lahko vsaj malo oddolžila. Zahvalo sem dolžna tudi Mrs. Frances Raspet ter njeni družini za gostoljubnost in ljubezniv sprejem. Sicer so pa bili vsi puebliški Slovenci izredno prijazni do nas. Prepričana sem, da te lepe slovenske naselbine naše delegatkinje ne bodo nikdar pozabile, kakor ne bodo pozabile divne prirode, krasne Colorade.

Povedano mi je bilo, da so pueblske kuharice za konvencijo napekle 50 potic, katere so opotičile s 130 funti orehov. Postrežba je bila res imenitna in prvovrstna in kar je največ vredno — domača.

Ko smo šle na izlet v hribe, so se nekatere delegatkinje postavile v pozo k trem osličkom, ki so se pasli v bližini mosta na Royal Gorge. Delegatkinja Stušek mi je poslala en tak "kontrafi", ki me je zabaval ves dan. Sploh so bile kamere zelo bizi. Upam, da še dobim kako sliko, ker "počle" so me večkrat.

V Denverju imajo svoje vrste trgovino, ki ima "električno oko." To oko takoj zapazi konsumenta ko pride do vrat in mu lepo uslužno, vrata odpre. To napravo imajo sicer tudi druge novejšje trgovine, kako deluje, sem se pa še le v Denverju prepričala.

Moji prijatelji Mr. in Mrs. Mike Popovich (Mr. Popovich je glavni odbornik Slov. Zapadne Zveze) so nam razkazali Denver in okolico ter nas pogostili. Prisrčna jim hvala! Upam, da se še kdaj vidimo!

Na vlaku, vozečem proti Coloradi, so naše delegatkinje s seboj imele vsakovrstne dobre reči. Mrs. Otoničar mi je ponudila nekake rogljičke, ali so morda bili kifeljci, z orehi in medom namazani in zelo okusni. Nekatere so imele potico in drugo pecivo. Majnkalo pa je Katrice Trilerjeve in njenih kolačkov, brez katerih se nobena važna zadeva ne zaključí. Kattie, kje si bila?

Na vlaku je bilo tudi kakih 100 deklet-kadetk: 80 iz Joliet in 20 iz Euclida šle so na konvencijo. Za prve, sta kot materi, skrbeli, gl. tajnica Josephine Erjavec in predsednica jolietске podružnice Ema Planinsek. Delegatkinja Stušek je pa materinila svoje kadetke. Zares, velika je odgovornost in ogromni stroški so s potovanjem in uniformami, a navdušenje in dobra volja premaga vse. Kadetkam — malim in velikim — naše čestitke k njih lepim nastopom pa tudi hvaležnost za veliko požrtvovalnost v korist in reklamo organizaciji.

Najoddalnejše delegatkinje so bile: Helen Corel iz Brooklyn, Bara Kramer iz San Francisco, Mary Golik iz Portlanda in Mary Mihelich iz države Washington. Prva od atlanske obali, ostale tri od pacifiške. Razdalja — nad 4 tisoč milj. Ali ni res lepo in impozantno, da imamo ameriške Slovenke organizacijo, ki vsaka tri leta skupaj zbere zastopnice iz vse širne Amerike. Nikdar bi ena za drugo ne vedele, niti bi se ne poznale, ko bi Zveze ne bilo. Ali kdaj na to pomislimo?

Podružnici št. 3 v Pueblu ter kuharicam v dvorani Sv. Jožefa, moja prisrčna zahvala za poklonjene cvetke. Najlepši je cvetlični pozdrav; dvakrat lep, ko pride iz iskrenega srca. Spomin na vas in vašo prijazno gostoljubnost nam bo vsem ostal v najlepšem, trajnem spominu. Bog vas živi!

ZVEZIN DAN 17. JULIJA, 1949

Romanje na ameriške Brezje v Lemont, Illinois ima naša Zveza letos v nedeljo 17. julija. Vabi se vse članice, prijatelje in splošno občinstvo od blizu in daleč na poset.

ČASTNI RED — HONOR ROLL

Na konvenciji so bile predstavljene vse navzoče članice častnega reda.

V prvem redu so članice, ki so pridobile nad 500 novih članic v vseh kampanjah.

V drugem redu so članice, ki so pridobile nad 200 novih članic.

V tretjem redu, vse tiste agitatorice, ki so pridobile nad sto članic.

V četrtem redu pa vse agitatorice, ki so pridobile več kot 50 članic za Zvezo.

PRVI RED — FIRST DEGREE

	Odrasle Adults	Mlad. Juniors	Skupaj Total
Mary C. Terlep (20)	439	334	773
Mary Otonicar (25)	575	128	703
Agnes Hahovlich (95)	534	35	569

DRUGI RED — SECOND DEGREE

Frances Susel (10)	314	78	392
Mary Hrovat (15)	250	128	388
Frances Raspet (3)	279	67	346
Angela Strukel (24)	204	51	255
Mary Schimenz (12)	180	59	239
Anna Petrich (54)	193	15	208

TRETJI RED — THIRD DEGREE

Frances Rupert (14)	134	62	196
Mary Lenich (19)	134	49	183
Magdalena Widina (26)	179	1	180
Ursula Zaic (56)	155	17	172
Josephine Erjavec (20)	98	66	164
Pauline Ozbolt (2)	132	29	161
Mary Markezich (95)	107	59	157
Theresa Skur (14)	148		148
Karoline Kozina (56)	138		138
Mary Usnik (90)	134		134
Rose Jerome (19)	87	43	130
Mary Urbas (10)	95	33	128
Angela Schneller (65)	82	45	127
Dorothy Dermes (8)	126		126
Helena Corel (93)	116	7	123
Mary Tomazin (2)	115	6	121
Albina Novak (25)	81	38	119
Helen Tomazic (47)	94	22	116
Josephine Seelye (50)	104	6	110
Mary Sluga (10)	108		108
Mary Starika (66)	106		106
Agatha Dezman (12)	86	18	104
Mary Coghe (26)	84	18	102

ČETRTI RED — FOURTH DEGREE

Frances Ponikvar (25)	95	1	96
Mary Glavan (10)	93	2	95
Anna Trdan (38)	94	1	95
Antonija Nemgar (19)	71	22	93
Emma Planinsek (20)	73	18	91
Marie Prislant (1)	75	12	87
Mary Lusin (41)	86	1	87
Josephine Muster (20)	27	59	86
Josephine Zeleznikar (2)	44	40	84
Theresa Cvitkovich (64)	74	10	84
Frances Kasher (61)	61	22	83
Mary Tomsic (71)	78	2	80
Helen Yurchich (2)	79		79
Frances Medved (14)	45	34	79
Barbara Rosandicr (23)	59	20	79
Johanna Dolinar (38)	77	2	79
Rose Racher (54)	51	28	79
Nellie Tratter (17)	78		78
Mary Meglich Yasbec (89)	54	23	77
Jennie Okolish (6)	76		76
Bara Kramer (13)	76		76
Marie Floryan (17)	44	32	76
Mary Shepel (23)	47	29	76
Frances Bresak (4)	71	4	75
Ursula Pierce (27)	69	5	74
Theresa Zdesar (32)	64	10	74
Anna Pachak (3)	32	39	71

Pauline Osolin (7)	71		71
Frances Martahous (61)	71		71
Christina Rupnik (1)	64	4	68
Anna Kameen (7)	55	13	68
Pauline Zupancic (15)	68		68
Helen Vodnik (12)	51	14	65
Frances Klucvsek (88)	63		63
Mary Strukel (14)	33	29	62
Frances Glac (3)	59		59
Antoinette Lucich (31)	34	25	59
Josephine Barbarich (5)	53	4	57
Gertrude Delopst (43)	32	24	56
Margaret Kozjan (3)	52	2	54
Jennie Jusina (17)	54		54
Angela Satkovich (97)	42	10	52
Frances Lovsin (34)	51		51
Frances Bradach (35)	21	21	50
Katherine Verant (35)	50		50
Mary Snezic (67)	47	3	50
Josephine Richter (79)	35	15	50
Mary Lovse (88)	21	29	50

PISMENE ČESTITKE

K osmi redni konvenciji pošiljamo vsem delegatkinjam in glavnemu odboru in posebno od št. 10, najlepše pozdrave in želeč veliko uspeha. Potrudite se storiti vse najboljše za našo SZZ! — Mr. and Mrs. M. Baraga, št. 10, Cleveland, Ohio.

Čenjeni glavni odbor in delegatke: Sprejmite najiskrenejše pozdrave in želimo dosti uspeha — Podružnica št. 72, Pullman, Illinois, Jennie Oražem, predsednica.

Bodite pozdravljene cenjene glavne odbornice in delegatke SZZ. Želim veliko uspeha in napredka za SZZ in srečen povratak nazaj. — Josephine Benkše, blagajničarka, št. 85, De Pue, Illinois.

Iskrene pozdrave v imenu članic iz Canon City, Colorado izroča predsednica in delegatka—Mrs. Catherine Yekovec.

Bog blagoslovi osmo redno konvencijo. Pozdravljene glavne odbornice in delegatke. Moja srčna želja je, da ostanete vse po starem glavne odbornice. Želim mnogo uspešnih sklepov in srečen povratak vsaka na svoj dom. Bog naj vas živi še mnogo let! — Angelina Andolshek, tajnica št. 63, Denver, Colorado.

Pozdrave iz kuhinje v dvorani svetega Jožefa, 16. maja, 1949, Pueblo, Colorado.

Sprejmite najlepše pozdrave in želimo, da bi ta konvencija napravila mnogo dobrih načrtov za bodočnost naše Zveze in posebno za mladino, vam želi — Frances Raspet, bivša glavna odbornica in vse naše kuharce, katere vam bodo skušale postreči z vsem najboljšim, kar premore naša kuhinja! Jennie Babich, (chief cook), Mary Zdravje (Chief Boss), Johanna Skull, Jennie Lukanich, Molly Jersin, Christine Jersin, Mary Miklich, Katherine Krasovec, Katherine Mutz, Theresa Lesar, Frances Gregorich, Frances Raspet, Rose Snider, Josephine Smraje, Josephine Stupnik, Margaret Tomich in Johanna Kastelic.

Nadalje se prosi vse naše coloradske delegatke, da bi se skupaj pomenile in sklenile nekaj za Zvezin dan, katerega bi lahko naša država Colorado imela vsako leto. Za prvi Zvezin dan se priporoča Canon City. Kaj pravite na to priporočilo, drage sestre. Malo korajže in nekoliko dobre volje, pa bo šlo. Če lahko drugje napredujejo, dajmo tudi pri nas v Coloradi, saj smo vse ponosne članice SZZ!

Ljube sestre SZZ! Bodite prav lepo pozdravljene. Naj Bog blagoslovi vaše delo za bodoči uspeha naše Zveze ter želim vam vsem zdravje in veselje. Veseli me, da ste počastile naše mesto Pueblo, Colorado z osmo redno konvencijo. Bog vas živi! — Margaret Kozjan, ustanoviteljica št. 3, Pueblo, Colorado.

Ženski svet

ŽENSKA ZAKLADNIČARKA

ODKAR je delavski biro izgubil svojo tajnico, gospo Frances Perkins, ni bilo nobene ženske v višji vladni službi. Vsa izpraznjena mesta so zopet moški prevzeli in ženske so dolgo čakale na kakšno primerno imenovanje. Sedaj se je nudila prilika in predsednik Truman se je spomnil in imenoval za državno zakladničarko gospo Georgie Neese Clark iz države Kansas. Ako bo to imenovanje od senata odobreno, bomo imeli dve ženi v važni poziciji. Mrs. Clark je bila mnogo let jako aktivna v demokratiški stranki in tekem zadnje predsedniške kampanje je s svojim velikim vplivom mnogo pomagala predsedniku Trumanu do zmage. Mrs. Clark je stara 49 let in ima zanimivo karijero za seboj. Po končanih študijah na Washingtonu kolegiju v Topeki, Kansas se je posvetila gledališču. Nastopala je v raznih igrar in po raznih odrih širom Amerike. Po očetovi smrti pa se je vrnila domov in prevzela grocerijsko trgovino, ki jo je podedovala. V tem času ji je Richland državna banka ponudila mesto pomožne kasirke, kar je rada sprejela. Sreča ji je bila mila in po štirih letih je na isti banki postala bančni predsednik, ali bolje rečeno, predsednica. Kot taka je imela velik ugled in vpliv in tega predsednik ni pozabil. Ako jo bo še senat potrdil, kar upamo, da ne bo nobene opozicije, potem bodo nosili novi bankovci na levem voglu spodaj podpis prve žene zakladničarke. V desnem kotu pa je prostor za tajnika John W. Snyderja. Prejšnji zakladničar W. A. Julian se je smrtno ponesrečil z avtomobilom in tako je nastala vrzel, katero bo sedaj spolnila novo imenovana zakladničarka, na kar je zelo ponosna. Mrs. Clark je jako podjetna in razumna trgovka ter stoprocentna demokratinja. Skozi več let je bila v odboru demokratske stranke in v Ligi ženskih volilk. To jo je tudi spravilo v javnost in ji pripomoglo do tako važne in odlične vladne službe dobro plačo \$10.000.

Druga odlična vladna uslužbenka pa je Mrs. Nellie Taylor Ross. Od leta 1933. je ta gospa ravnateljica v zavodu za kovan denar (United States Mint). Mrs. Ross je tudi demokratka in po moževi smrti je ona postala prva ženska guvernerka v državi Wyoming. Njen mož je bil guverner in tako je njegova vdova nadaljevala njegovo službo dokler ni prišla v Washington, D.C. Kakor kaže, bo denar naših držav v dobri ženski kontroli. Upamo, da se boste obe dami izkazali vsaj tako večji, kakor so bili na takih službah moški uradniki.

DVE ZASLUŽNI ZDRAVNICI

Dr. Martha Eliot in dr. Leona Baumgartner ste dve jako plemeniti ženski, ki se posebno zanimata za zdravje malih otrok in mater. Prva, zdravnica Eliot je celih petindvajset let služila interesom otrok v državnem biroju za otroke. S svojo veliko dobrosrčnostjo je mnogokrat izposlovala od vlade večje vsote denarja, da je lažje oskrbovala potrebne matere in deteta, ki so bili odvisni od državne pomoči. V svojem poklicu si je nabrala toliko zaslug, da bo njeno ime vedno stalo na častnem mestu in kdor pozna to blago delavko, se bo čudil njeni veliki ljubezni, s katero je vršila svoj poklic. Bolehni otroci in matere so dobili zdravniško pomoč in da so danes živi in zdravi, gre velika zasluga zdravnici Eliot in tudi njeni kolegini Baumgartner. Dr. Eliot je započela posebno študijo o preprečenju in kontroli otroške bolezni rahitis (rickets), pri kateri oslabi okostje vselid pomanjkanja apna (lime). Otroci s skrivljeno hrbtenico in skrivljenimi udi so bili predmet teh študij in kolikor je zdravniška znanost mogla, je take otroke spravila do boljšega razvoja. Dr. Eliot je vse take revčke posebno ljubila in skrbela, da so dobili potrebno pomoč.

Svetovna zdravstvena organizacija "W.H.O." je imela od svojega prvega osnutka vrlo pomočnico dr. Eliot. Ona je bila edina ženska, ki je podpisala pravila te organizacije. Vse njeno delovanje se je vršilo v interesu mater in

detet, katerim je bila prava dobrotnica. V otroškem oddelku si je ta odlična žena s svojim neumornim in nesebičnim delom postavila trajen spomenik. S prvimi junijem je odpotovala v Genevo v Švico, kjer bo pomožna ravnateljica svetovne organizacije "W.H.O.", katere je podrejena Zvezi narodov. Tam bo nadzorovala ljudsko zdravje, zdravstveno stanje mater in detet, njihovo prehrano in sanitacijo. Zdravnica Eliot bo tudi kontrolirala mednarodno izmenjavo učenk za ljudsko zdravje. Blagi ženi želimo srečno pot in dobrega zdravja, da bi mogla še mnogo let vršiti svoj plemeniti poklic s tako sijajnimi uspehi za blagor otrok.

Izpraznjeno mesto v otroškem oddelku bo prevzela dr. Leona Baumgartner, ki je bila več let pomožna komisarka zdravstvenega departmenta mesta New York. Tukaj si je nabrala bogatihkušenj, ki ji bodo služile kot baza za njeno bodoče delovanje. Dr. Baumgartner je bila rojena v Chicagi, Ill. in doktorsko diplomlo je prejela na Yale univerzi v New Haven, Conn. Federalni otroški biro bo zopet v dobrih in večjih rokah.

MRS. PEARL OWENS GILLIS — ČASTNA MATI ZA 1949

V Fort Worth, Texas živi družina, katero je doletela posebna čast radi matere, ki je bila letos odbrana za častno mater. Mrs. Gillis je bila povabljen v New York in na materinski dan je v Central Parku ob velikanski udeležbi meščanov prejela posebno odlikovanje. Tudi njena mala vnučica ji je pripela dišečo vrtnico in jo poljubila. Vsak je dobri materi želel vse najboljšo in gotovo se je počutila jako srečno na ta dan. Povedala je, kako važno je za otroke, če imajo v svojih stariših dober vzgled, ki jim je za merilo vse življenje. Dom, kjer vlada ljubezen, je dom sreče. V takem domu vlada zadovoljstvo in srečni so otroci, ako rastejo v takih dobrih razmerah. Mrs. Gillis je poleg svojih šestih otrok našla dovolj časa in energije, da je odgojila še drugih osem otrok. Vsi so danes ponos tej materi. Gotovo se je vsak zmed teh rejencev veselil, da je njihova krušna mati dobila priznanje od Golden Rule Foundation v New Yorku.

Vsi dobro vemo, da svet premore veliko dobrih mater, katerih zasluge še vse prekašajo to, kar se piše po raznih časopisih. Tihe in skromne in nevidne v velikem svetu, nesebično vršijo svoj življenjski poklic in ustvarjajo in odgajajo zdrav človeški rod za nove naloge bodočnosti. Naj vsem tem dobrim materam Bog nakloni otroke in večno plačilo v večnosti.

MRS. ANNE O'HARE McCORMICK ODLIKOVANA

Stalna reporterica od New York Times-a, je prejela zlato medaljo od Irsko-ameriške — zgodovinske družbe. Kot Američanka irske krvi, je res odlična pisateljica, ki v svojih člankih mojstrsko obdeluje tekoče svetovne zadeve. V njeni koloni dobi človek v jasno sliko od svetovnega položaja in mednarodnih intrig. V svojem govoru je avtorica želela, da bi Amerika ne silila v izolacijo. Ona vrjame v moč Atlantskega pakta.

SKRIVNOST DOBREGA ZDRAVJA

Naš predsednik, Mr. Harry Truman se pri svojih 65 letih, katere je dopolnil 8. maja, kar dobro počuti. In kaj ga drži kljub težkemu poklicu, tako čilega in čvrstega? On pravi, da je jako zmeren v hrani. Zmernost v jedi je jako važen faktor za dobro zdravje. Preobilna hrana več škodi kakor pa koristi. Izbirajmo bolj priproste jedi in teh rajši manj kakor več. O delu pa predsednik misli ravno obratno. Dela naj bo kar se da dosti. Delo ne škodi ampak drži človeka zadovoljnega. Pohajkovanje in lenuharenje pušča slabe posledice. Delo drži človeka bolj čvrstega in duševno bolj srečnega. Vse to zopet pomaga v zdravju. Pravijo, da predsednik preveč dela in zanj se boji njegov osebni zdravnik dr. Wallace H. Graham, ki bi rajši videl, da bi si predsednik privoščil kaj več oddiha.

COL. MARY AGNES HALLERAN—ARMADNI ČASTNIK

Ženska skupina vojakov ima sedaj svojo poveljnico, ki je postala prvi ženski častnik v naši armadi, Miss Halleran je bila rojena v Lowell, Mass., kjer je pohajala ljudsko šolo in tudi absolvirala učiteljske. Učiteljski poklic ji je bil najbolj všeč, posebno pa se je zanimala za zaostale otroke, ki so imeli gotove težave pri učenju. Ta-

kim je bila velika pomočnica, ker je imela nekako več usmiljenja do takih otrok. Ob počitnicah pa jo je gnalo po svetu in je veliko potovala. Učiteljske plače niso bile nikdar bogve kaj velike, a ta ženska si je že tako uredila, da je tudi na cenen način daleč prišla. Videti je hotela različne kraje in spoznati je hotela povprečne ljudi, do katerih je s svojim prijaznim nastopom prav lahko prišla. Prepotovala je Anglijo in vse evropske dežele do Egipta in Palestine. Tudi po Ameriki je veliko potovala. Preko gorovja Andes je jahala na poniju, ker tedaj je bila to najzanesljivejša transportacija. Ogledala si je Alasko in Kanado, tako da ji je res velik del sveta poznan. Komaj si je ogledala eno deželo, že si je želela zopet kam drugam. Malo pred drugo svetovno vojno je imela v načrtu potovanje po Kitajskem, Tibetu in Indiji. Tujak pa ji je vojna prekrizala račune, kar je bilo vsako potovanje izven Amerike prepovedano. Doma je ni vzdržalo in tedaj je šla v gore, kjer je živela tako primitivno, kakor je mogoče v naravi. To ji je jako ugajalo in kdo ve, kako dolgo bi bila še tam samotarila, da ni zvedela za žensko organizacijo WAAC. Leta 1942 se je vpisala in ko je končala predpisano oficirsko kadetsko šolo v Des Moines, je bila že pripravljena odpluti s prvo ladjo za novim poklicem. Tista prva ladja pa se je prikazala za njo še-le čez deset mesecev v Daytona Beach, Fla. V Londonu je Capt. Halleran poveljevala batalijonu WAAC, ki je priključen osmi zračni sili. Malo pred zaključkom vojne je major Halleran postala štabna ravnateljica pod poveljstvom generala Eisenhowerja. Pod njeno komando je bilo devet tisoč žensk WAACs, ki so bile v raznih službah v Angliji, Franciji, Nemčiji in Avstriji. Za številne zasluge v armadi je prejela bronasto zvezdo, hrastova peresa, francoski vojni križ z zlato zvezdo. Col. Halleran je jako ljubeznjiva in priprosta ženska in spada med tiste, ki nerade kuhajo. No, saj njej ne bo treba stati pred pečjo, ker ženska armada bo ostala in s tako prakso, ji dela ne bo zmanjkalo. Zelo vestna je in skuša spraviti svojo armado na višek perfektnosti. Do sedaj ni bila še nobena ženska vojaški ataše in to je služba, katero bi ta podjetna ženska rada dobila.

PRVE ŽENSKÉ V VOJAŠKI AKADEMIJI

Vojaška akademija v West Point, ki je okrog 50 milj iz New Yorka, je spremenila svoja pravila v tem, da je sprejela prvih devet deklet, ki spadajo v WAC, to je armado. Teh devet se je vežbalo v Camp Lee, Va. in sedaj bodo nastavljene v bolnišnici kot tehničarke, operatorice X žarkov in pri raznih drugih delih zavoda. Tem devetim bodo sledile še druge, ki se še vežbajo. Vseh skupaj bo šest in petdeset WAC, ki bodo prevzele razne službe, katere so vseskozi opravljali le kadetje. Nadzorovala jih bode saržent Elizabeth Carpenter.

HABAKUK

Reimmichlova povest podomačena
(Nadaljevanje)

X.

Drnica je svojemu rejencu hudo zamerila, da se ni menil za njene dobrohotne nasvete in da je delal čisto po svoje. Kljub temu mu je, ko je študiral, večkrat poslala kako reč in ga vedno vabila, naj prebije počitnice v domači hiši. Habakuk pa nikoli ni ostal več kakor kak dan, potem pa se je kako izgovoril in je šel. Saj mu ni ušlo, da je Cenca slej kakor prej upala, da ji bodo namenili uspehi, Marička pa se ga je tako zaljubljeno oklepala, da mu je bilo kar nerodno; in vendar ji z ničimer ni dajal pravice, da bi si mogla kaj obetati.

Cenca je namreč po neumnem vtepla v vseh teh letih dekletu v glavo, da jo bo Habakuk vzel. Marička se je sčasoma res zagledala v fanta in, ko je prihajal tako čedno opravljen in je bil vedno tako moder in pameten, se je vsa zatelebala vanj.

Ko je prišel Habakuk za začasnega učitelja k Sv. Juriju, sta ga Cenca in Marička večkrat obiskali in sta bili

okoli njega, kar sta najbolj mogli. Cenca je tiste mali zmeraj pripovedovala, da sta ona in Luka sklenila, da bosta potovske posle opustila in domačijo prodala. Z izkupičkom in s tem, kar sta si na stran naložila, bosta onadva lahko mirno živela, poleg tega pa Marički še prav čedno doto štela.

Habakuk je bil vselej zelo priazen in je smeje se dejal, da želi Marički najboljšega moža; sicer pa se je napravljaj tako, kakor da ne razume, kam pes tace moli — čeprav jo je ta krepko in razločno dovolj moli.

Zdaj pa je v Drnikov dom urezalo kakor z jasnega, ko je prišlo Habakukovo pismo, v katerem je sporočil, da se misli v kratkem z Milko Trebnik oženiti. Cenca je bila vsa iz sebe, tako jo je razburilo, Marička se je jokala, Luka pa je brundal in mrmral zase, češ da je ni neumnije reči na svetu kakor ženitev.

Drugo jutro navsezgodaj se je Cenca napravila na pot in jo je ob štirih popoldne primahala k Svetemu Juriju. Habakuk se je je prestrašil in je zajecjal:

"Vi, mati? Kam . . . kaj pa je vas prineslo? Ali je kaj narobe doma?"

"Da, narobe je marsikaj," se je Cenca odrezala. "Govoriti moram s teboj."

Le s težavo jo je pregovoril, da je najprej malo prigriznila, in že medtem ko je jedla, je začela:

"Torej ženiš se? In tujko jemlješ? Kako ti je kaj takega prišlo na misel?"

"Človek, ki ima stalno službo in je že čez trideset, mora vendar na ženitev misliti," je odgovoril Habakuk nekoliko v zadregi. "To, mati, vendar vidite, da moram koga imeti, ki mi gospodinj in mi za dom skrbi."

"Saj sem Maričko dala učiti, da zna kuhati, šivati in vse, kar je gospodinj treba znati."

"Ali ne gospodinje, ženo hočem."

"Ali ti Marička ni dobra dovolj za ženo? Zna vse, dote ima precej in lepo dekle je, to pravijo vsi."

"Nič ne tajim. Toda Maričko sem imel vedno kakor sestro; sestre pa vendar ne morem vzeti za ženo."

"Zakaj pa si tako delal, da je na to upala? Zdaj se noč in dan dere."

"Za sveto božjo voljo! Saj nikdar nisem ne kaj rekel ne kaj pokazal, da bi si mogla delati kake upe. Vi, mati, vi ste res eno ali drugo krat kaj takega omenili, ali saj ste morali vsi videti, da mi ni za to. Kakor sestra mi bo Marička zmeraj ljuba, drugače pa ne. Mišva bi bila gotovo nesrečna, če bi se vzela."

"S tole tujo žensko pa misliš biti srečen?"

"Mati, prosim vas, nikar tako zaničljivo ne govorite o moji nevesti! Res upam, da bom zelo srečen z njo, če je božja volja taka."

"Ali se nič ne spominjaš, da sem te pred leti že svarila, da se Trebnikove gospodične varuj?"

"Da — da — ali saj niste imeli zakaj. In takrat sva si že bila v besedi."

"Ali tako? Tako, tako?" je zavpila Cenca. "Moj Bog, sama sem kriva nesreče! Prej bi ti bila morala vse povedati. — Zdaj je prepozno. — Ne! Še zmeraj je časa dovolj, da te obvarujem najhujšega."

"Kaj vam je, mati? Kaj pravite?" se je učitelj vznemiril.

Žena je nekoliko pomolčala, potem je iztisčala iz sebe: "Ne kaže mi drugače . . . Moram ti povedati . . . Trebnikove gospodične ne moreš vzeti. — To bi bilo strašno."

"Zakaj neki? Kako neki?"

"Tvoj oče in njen oče sta si bila najhujša sovražnika."

"Kdo je bil moj oče? Povejte vendar! Povejte mi to vendar!" je razburjeno silil učitelj.

"Tvoj oče se je pisal Karel Ornik in je bil gozdar na Dobrihah. — On in gozdar Trebnik sta se potegovala za službo višjega gozdarja v Orešju. Tvojemu očetu so to mesto že obljubili, da ga gotovo dobi. Vse pa so skazili hudi marnji, ki so tedaj tvojega očeta obdolžili, da si je z divjimi lovci na roko in se da od teh plačevati. Prišel je v preiskavo in ni izgubil le dobrega mesta v Orešju, ampak je bil sploh ob službo. Orešje je dobil Trebnik in tega je tvoj oče sumil, da je tiste marnje raztrosil, čeprav ta tega

ni storil je to eden izmed lovskih čuvajev tvojega očeta. Ali tvoj oče je bil tako jezen in divji, da je Trebnika pričakal in zahrbtno ustrelil . . ."

"Ooooh!" je zastokal Habakuk — potem je kar zatulil: "In očeta so — na smrt obsodili . . . in potem . . . na doživljenjsko ječo pomilostili . . . Ali ni tako?"

"Kaj? Ti že vse to veš?" se je Cenca prestrašila. "Kdo ti je pravil, kaj?"

"Milka — Trebnikova gospodična mi je povedala."

"Kdo je Trebnici to pravil?"

"Čula je pač, kaj je bilo z njenim očetom. Da je morilec moj oče, o tem se ji še sanja ne."

"Teda j ji moraš to povedati."

"Jaz? Nikoli! Za nič na svetu ne! . . . Pa povejte mi, ali je bil moj oče hudoben?"

"Ne, hudoben ne . . . Bil je lep mož — ti si mu na las podoben, vsaj v obraz. Toda lahkomišeln je bil in malo prevzetan pa nagle jeze. Tvoja mati je dosti prestala z njim, čeprav sta bila le eno leto vkup; strašno rada ga je imela."

"Kdo je bila moja mati? Zakaj me je zavržla? — Povejte! Vse mi povejte!"

Potovka je nekaj časa molčala. Potem je jela počasi pripovedovati, kdo in kaj so bili Habakukovi starši in kako je bilo njihovo življenje.

Karel Ornik je bil edinec imenitne družine, ki je imela graščino na Brezju, pa je prišla precej na kant in ji je ostalo le toliko, da se je za silo preživljala. Svojega edince so starši razvadili, niso ga naučili dela in resnosti. Dali so ga v šole, ali fant je študiral zdaj to zdaj drugo in ni prišel nikamor.

Nazadnje je bil vesel, da je dobil službo gozdarja. Ali tudi tu je ostal stari lahkomišelnež. Ko je bil mlad gozdar na Dobrih, si ga mnogo laže našel v vaških gostilnah kot pa v pisarni ali v gozdu. Sicer ni pil čez mero, ali rad je kvartal in ni bilo redko, da je tudi precej izgubil.

Največ je presedel v Senčnikovi gostilni, kjer si je nagovoril Ančko, mlajšo Senčnikovo hčer. Senčnik, ki je bil premožen in spoštovan poštenjak, o kaki ženitvi Ančkini z Ornikom ni hotel nič čuti in mu je prepovedal, da bi še kaj prihajal. Ornik je bil ves divji zaradi tega, vrgel je Senčniku v obraz, kar mu je na jezik prišlo, Ančke pa ni pustil, ampak je storil vse, da bi mu jo stari moral dati.

Potuhlo mladina zaljubljenca je dajala Cenca Kožuh, kuharica pri Senčniku, ki sta si z Ančko bili dobri; nospila je njuna pisma od enega do drugega. Pozneje ji je to bilo žal, da se je zaradi tega vse življenje kesala. Ančka, ki je bila čisto slepa od ljubezni, je vzela Ornika, čeprav ji je oče do zadnjega branil in ji tudi ni namenil nikake dote.

Ali uboga Ančka si je učakala prav malo sreče. Čeprav je gozdar svojo ženo imel rad, je slej ko prej večji del časa presedel v gostilni, ženo pa je puščal samo doma.

Deset mesecev potem je že prišla strašna nesreča. Ornik je ustrelil tovariša Trebnika, ker je bil prepričan, da je ta kriv, ker je izgubil ne le novo, lepše mesto v Orešju, ampak službo sploh. Po tej nesreči je nekaj časa taval okrog, potem so ga prijeli, obsodili na smrt in pomilostili na doživljenjsko ječo.

Pri glavni razpravi je Trebnikova vdova povedala, da je morilec tudi nanjo streljal in da se je rešila le s tem, ko se je zraven svojega ubitega moža vrgla na tla in napravila, kakor da je mrtva. Čeprav je obtoženec to zanikal, so sodniki vendarle verjeli vdovi.

Tudi Ano, morilecovo ženo, so poklicali k razpravi; ali ta jim je omedlela, da so jo morali iz dvorane odnesti. Tri tedne potem, ko so ji moža obsodili, je ležala na svojem stanovanju.

Oče je ni hotel vzeti pod streho, zdaj še tem manj, ker je menil, da mu je ta usiljeni zet-morilec že hčer dovolj osramotil, kaj bi še njegov pošten in častitljivi dom! Poslal ji je hranilno knjižico s tisoč kronami in ji naročil, naj se ne prikaže več domov in naj od doma nič več ne pričakuje.

Usoda nesrečne žene je bila obupna. Stanovanje so ji odpovedali. Ali bilo jo je tako sram, da si niti ni upala iz hiše; vsakega znanca se je prestrašila in je vztrepetala

pred njim — povrh pa se ji je bližala še huda ura, ko bi se ji moral roditi otrok.

Tedaj ji je pomagala Cenca, kuharica, ki ji je ostala v vseh teh bridkostih zvesta prijateljica.

Prav na kraju Barbarskega grabna, dobro uro za Šmarjeto, je bila samotna koč. Tam je prebivala stara Fefa, Cencina mati. Prav za prav je kaj malo prebivala tu, kajti bila je skoraj vse leto na dnini, zdaj pri tem kmetu zdaj pri drugem, tako da je bila bajta večji del leta prazna.

Tu sem gor k materi je spravila Cenca nesrečno prijateljico in je sklenila, da ostane tudi sama tu, dokler ne pride Ančka zopet k sebi.

Nesrečni ženi je samota dobro dela. Ali planinski zrak ni prijal njenemu bolnemu srcu. Večkrat je bolešno hlasišla po sapi, včasih jo je kar hudo prijel. Kljub temu ni hotela za nič na svetu kam drugam. Hudo ji je bilo le zaradi tega, ker nikoli ni prišla v cerkev; bilo je predač in prestrmo. O veliki noči ji je prinesel gospod župnik sveto obhajilo. Razen njega ni vedel nihče, kdo prebiva v Fefini bajti.

Čez pol leta, o samem Kresu, se je Ančki rodil zdrav, krepek fantič, ne da bi kdo vedel za to — razen Cence in Fefe, ki je mimogrede spet enkrat bila doma.

Ali za nesrečno ženo je prišlo novo trpljenje. Čeprav je otroka ljubila, kakor le mati more ljubiti, se ga vendar ni mogla prav veseliti. Prehudo ji je bilo, da bi ji fant zapisal na ime očeta, ki je sedel v ječi. Srce ji je krvavelo od sočutja z otrokom, ko se ga bo vse življenje držal mada, da je morilec sin.

Tako jo je prevzela ta bridkoba, da je minulo več tednov in še vedno ni hotela dati otroka, da ga ji nesejo v cerkev in krstijo.

Tedaj je stara Fefa svetovala, naj bi otroka nesli h kakemu oddaljenemu kmetu in ga skrivaj položili pred kak dober, krščanski dom, zraven pa listek, da otrok še ni krščen. Čez nekaj časa bi lahko katera spet šla po otroka, češ da bi ga, sirota, iz krščanske ljubezni rada vzela za svojega.

Čudno, ali nesrečni ženi je prišla ta Fefina misel kakor odrešitev, čeprav ji je bilo hudo, da se bo morala od otroka za nekaj časa ločiti. Poslala ga je s poljubi in solzami, Cenca pa ga je ponoči nesla čez hribe v Podkraj, kjer ga je položila pred Mrdavsovo domačijo.

Ubogi Ani pa je bilo tako hudo po otroku in vse to žalostno, kar je zadnje leto doživela, jo je tako potrla, da je jela bolj in bolj hirati, srce ji je čisto oslabevalo in že po dveh mesecih, ko jo je gospod župnik še prej sprevidel, je umrla.

Pred smrtjo je izročila Cenci hranilno knjižico, ki jo je dobila od očeta, in ji naročila, naj povrne stroške družini, ki bo vzredila otroka, kar pa še ostane, naj obrne za otroka. Pet sto kron je bilo treba tako že prej iz hranilnice vzeti, da je poplačala moževe dolgeve.

Po Anini smrti ni nihče več mislil na to, da bi vzel Mrdavsovim otroka, ki je bil krščen na ime Habakuk; saj je bil v dobrih rokah.

Trinajst let po teh dogodkih je umrl Habakukov oče v ječi, ker so se mu pljuča vnela.

+

Ko je Cenca končala, je Habakuk sedel tiho, kakor da je okamenel. Le zdaj pa zdaj so mu lica vztrepetala. Šele po dolgem je vzdignil glavo in zamolklo vprašal:

"Ali je res vse to, kar ste mi povedali?"

"Tako res, da lahko prisežem na živga Boha — na svoje zveličanje," se je rotila žena.

"Kdo drugi še ve za to skrivnost?"

"Edino moja mati so še vedeli za to, pa so davno že v grobu . . . Pred petindvajsetimi leti sem to pri Sv. Križu pri spovedi povedala; potem sem gospodu tudi po spovedi še vse do kraja razložila. Ali ta mora molčati, če mu ne dovolim, da govori. Po njem sem tudi tisti denar poslala zate, ker sem menila, da med vojsko denar ni varen v hranilnici. Če mi ne verjameš, pojdiva h gospodu in ga vprašajva, če je res! Ali hočeš?"

"Ne, ne! Prepričan sem, da je vse res. Zdaj mi je vse jasno . . . Da, zdaj vem vse."

(Dalje prihodnjč)

ZVEZIN DAN V LEMONTU!

Letos se bo zopet vršil v Lemontu Zvezin dan pod pokroviteljstvom podružnic št. 2 in 20. Sveta maša se bo darovala ob enajstih pri groti Lurške Gospe. Dopoldne ob 10:15 se imamo zbirati od blizu in daleč pred semeniščem kot vsako leto.

Po sveti maši se bo dobil prigrizek pri paviljonu, kakor tudi pijača in vsakovrstna okrepčila. Stojnice bodo tudi nastavljene, kjer si boste dobili razne spominke in tudi druge zabave ne bo manjkalo.

Tem potom se vas vabi vse skupaj, družine, posamezne članice in prijatelje, da gotovo pridete zopet letos, da se še enkrat snidemo na prijetnem gričku.

Gotovo se udeležite romanja v nedeljo 17. julija!

Josephine Erjavec, glavna tajnica

Slišale ste izid konvencije in vem, da ste bile zadovoljne.

Kruta smrt je zopet iztrgala eno naših sestre in to pot Agnes Bregar, dolgoletno članico od naše podružnice. Zapustila je žalujočega moža, hčer in sina ter več drugih sorodnikov. Naj počiva v miru! Preostalih naše globoko sožalje. Hvala članicam, ki ste se udeležile pogreba in posebno nosilkam krste, sestram Josephine Pung, Frances Udovich in Julia Pezdir. Ravno tako naši predsednici Agathi Dezman za lep govor pri pogrebu.

Na bolniški listi imamo več članic in to so Mary Werderitch, Frances Plesko in Frances Personik. Prosim članice, obiskujte bolne sestre in jim olajšate dolge ure v boleznih.

Ne pozabite na kampanjo v mladinskem oddelku, ki se začne s prvim avgustom. Dolžnost vsake matere je, da vpiše svoje hčerke v našo priljubljeno Zvezo.

Hvala sestri Antonia Susnik za "dolyl", katera je prinesla lepo svoto v našo blagajno.

Naša prihodnja seja bo 7. septembra in upam, da pridete v velikem številu. Vršijo se pri sestri Louise Sernga, 815 So. 5th Street, poprej pri Angeline.

Vsem sestram, ki obhajate rojstni dan v juliju ali avgustu, vse najboljše.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članicam naše Zveze, posebno pa članicam št. 12. Vaša tajnica,

Mary Schimenz

Št. 14, Cleveland (Nottingham) Ohio
Bila sem zelo presenečena in obenem vesela, ko sem zagledala tako lepo udeležbo na seji v juniju. Odbor se kar poživljuje, če vidi, da se tudi članice zanimajo za podružnico. Predlaganih in sklenjenih je bilo več stvari za korist in napredek podružnice.

Začele smo s takozvanim "Klub Rjuh" (Sheet Club). Številke bomo vzdigovali dvakrat na mesec in vsakikrat bo ena dobila rjuhe zastoj. Katero zanima pristopiti, naj se zglaši pri eni od odbornic, kjer bo dobila vse podatke o tem klubu.

Lepo prosim vse tiste, ki niste še letos plačale svoj asessment, da poravnate svoj dolg. Kakor sem že poročala, pobiram vsak prvi torek v mesecu pred sejo in vsakega 25. v mesecu, v Društvenem domu na Reher Avenue. Denar sprejemam tudi na svojem domu, kjer je vsaka dobrodošla. Moj naslov je: 19311 Kildeer Avenue.

Naša dobra sestra Lucille Ogrinc je srečno prestala operacijo. Sedaj se zdravi doma in bo vesela vašega obiska. Sestra Frances Rupert je tudi v boljšem stanju in jo prav lahko obiščete, kar ji bo v veliko veselje. Vsem bolnim sestram želim ljubelega zdravlja in vas vse skupaj srčno pozdravljam.

Rose Ulle, tajnica

Št. 6, Barberton, Ohio — Ob tej priliki se želim najlepše zahvaliti vsem dragim članicam v Puebli, Colorado za lep sprejem delegacije osme redne konvencije. Bile ste v vseh ozirih zelo gostoljubne in postrežljive in vsi, ki smo imeli čast biti v vaši sredi za kratek čas, vam bomo ostali za vedno hvaležni ter vas ohranili v vdanem spominu.

Iskrena hvala naši glavni predsednici Albinu Novaku za ves trud in delo, ki ga je imela z nami, da smo se udobno vozile ter dobile najlepšo postrežbo skozi vse potovanje. Tudi Tvoje pridno delo na konvenciji bo ostalo dolgo v naših spominih. Čestitamo Ti, kot voditeljici naše dične organizacije!

Najlepša hvala pevskega zbora podružnice št. 2 v Chicagi za lep koncert, kateri je bil podan v soboto 21. maja, ravno ob času, ko smo se vračale iz konvencije in smo imele priložnost k posetu. Iskrena hvala tudi železnikarjem, Poldanovim in sestri Kovačič za vso prijaznost in gostoljubnost, kakor tudi glavnim odbornicam Rose Racher, Mrs. Coghe in drugim za družbo in prijaznost.

Najlepše čestitke izrekamo družini Mr. in Mrs. Frank Zupec, kjer so dobili obisk tete štorklje, ki jim je pustila v spomin krepkega sina.

Vsem članicam, ki so na bolniški listini želimo skoraj ljubelega zdravlja ter na svidenje med nami.

Zvezin dan bo letos v Lemontu v nedeljo 17. julija. Ako bi katera članica želela tozadevne informacije, naj se zglaši pri naši tajnici ali pri meni.

Z najlepšim pozdravom,

Evelyn Krizay, predsednica

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio
Zadnji mesec smo zopet izgubile dve članici, in sicer Mary Tomsich in Mary Jevnikar. Bili sta bolni dolgo časa ter veliko pretrpeli in končno ju je Bog rešil trpljenja. Prizadetima družinama izrekamo globoko sožalje. Pokojnicama pa večni mir in pokoj.

Resno so bolne sestre Anna Zupančič, Frances Koci in Josephine Malnar. Slednji dve se nahajata v bolnišnici. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Ko sem bila na potovanju v Colorado in drugih krajih sem se seznanila z mnogimi članicami SZZ, posebno v Puebli, Colorado, kjer sva se nahajala z mojim soprogom več časa pri

njegovih sorodnikih ter uživala veliko gostoljubnost. Sprevidela sva, da so tam ljudje zelo vljudni in postrežljivi. Vse pozvoda sva bila zelo lepo sprejeta, za kar se na tem mestu vsem skupaj najlepše zahvaljujemo. To potovanje bo nama ostalo vse življenje v spominu.

Še posebno zahvalo naj sprejmejo v Pueblo, naši sorodniki in sledeče družine: Pachak, Raspet, Tomsich, Centa, Pritekel, Novak, Bobek, Pavček in Satino. Imena nekaterih so mi šla iz spomina, ampak naj velja vsem skupaj najpristrčnejša hvala.

Najlepša hvala puebelski podružnici št. 3, ki nam je tako lepo stregla za časa konvencije in tudi za povabilo na njihovo sejo v juniju. Zelo sem bila veselo presenečena nad tako veliko udeležbo na seji. Članice složno sodelujejo in pomagajo odboru. Le tako naprej in boste vedno imele lep uspeh. Po seji se je razvila prijetna domača zabava in vsem so prav dobro postregle. Torej še enkrat najlepša vam hvala!

Težko sva se poslovila od prijaznega Puebla in še posebno od svojih sorodnikov, toda v upanju, da se še vidimo.

S potoma domov sva se ustavila tudi v Denverju. Tam sva videla tudi mnogo zanimivega in lepega. Šla sva tudi v Lemont. Letos imajo še vse lepše urejeno od lanskega leta. Tudi dom za onemoglo bo kmalu dokončan. Na tem prijaznem gričku se res človek lahko odpočije.

Končno sva po enem mesecu potovanja dospela srečno domov. Obujala bova lepe spomine na vse kar sva doživela na potovanju.

Ob tej priliki izrekamo najlepše čestitke vsem novoizvoljenim glavnim odbornicam in še posebno naši glavni predsednici Albinu Novaku ter najlepša hvala njej za ves trud in požrtvovalnost, ki jo je imela z nami na potu in ves čas v Pueblo, kjer je tako spretno vodila vso konvencijo. Upam in želim, da bomo složno delale in gledale za napredek Zveze.

Torej pristrčen pozdrav glavnim odbornicam, delegatkam in vsem članicam Zveze!

Frances Sušel, tajnica

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša zadnja seja je bila dobro obiskana.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio
V veselje mi je poročati, da je na minuli konvenciji v Pueblo, Colorado, bila izvoljena ponovno za oba važna urada pri naši Slovenski ženski zvezi, ga. Albina Novak, katero poznamo vse, da je zmožna in za organizacijo vedno iskreno vneto moč. Dal ji Bog zdravja in nadaljnih kreposti za odločeno in poverjeno ji nalogo, da bo naša SZZ kot začeta — tudi ostala med prvimi in v ponos ameriški zemlji! (Lepa hvala, sestra Praust. Bog vas usliši! Op. ured.)

Ob spomnu na konvencijo pozdravljam v duhu vse delegatke širnih krajevnih podružnic kot tudi č. gg. Ke-beta, Gnidica in Kolednika, ki so bili v naši družbi. Posebno želeč vso srečo, šele pred par meseci iz domovine došlemu č. g. Koledniku. Naj bi mu ameriško sonce rosilo pozabljenje na vse prestane gorje, ki nam ga je opisal v svojem humorju o potovanju. (Vidim, da sv. Anton ni patron samo za nežni spol, tudi njemu je bil naklonjen...) Pa se še Vi, Father, kaj oglasite v naši "Zarji". Vem, da bo razveselilo vse, ki Vas sedaj poznamo brati Vaše spise.

Imela sem čast biti gost pri Mrs. Frances Raspet, 305 Spring Street, Pueblo, Colorado. Njo poznajo vsi kot tudi ona isto vse. Naj omenim, da je Mrs. Raspet bila med ustanoviteljicami podružnice št. 3 in kot sem razvidela iz odnotnih slik spominov, so imele ljub in šarmanten krožek v uniformah. Želeti je, da bi se ta agilnost še ponovno razcvetela pri tamkajšnjih članicah, ki pod vodstvom ge. Pachak še vedno toplo gojijo željo, ohraniti častno ime SZZ v Pueblo.

Hvalo izrekam vsem, ki so nas tako gostoljubno skušali ohraniti pri najboljšem razpoloženju, tako v dvorani sv. Jožefa, kot potem na častnem zletu po romantični državi daljnega zapada. Kras gora in svetovnih umotvorov je dalo srcom čut spoštovanja Qnemu, ki je bil prvi graditelj stvar-

stva. Kako malenkosten je človek v primeri veselstva in kljub temu, kako se skuša ponašati in napihovati v svojih nazorih...

V izredno veselje mi je bil moj prvi polet nad oblaki, katerega čudo se ne da popisati brez doživetja. Krasen in čist dan, v soboto 14. maja, ko je plula naša zračna ladja proti zaželenemu mestu, mi ostane v neizbrisnem spominu, kar bo gotovo pritrtila tudi sestra Mary Urbas od podružnice št. 10, s katero sve skupaj potovali do Denverja, Colorado, kot tudi moja vožnja potem nazaj do Chicage. Peščenih vihar, ki se je pojavil v petek 20. maja, ko bi imela odpluti ladja, Monarch, mi je povzročil nekoliko skrbi, ker iz Pueblo sem bila takrat edini potnik. Povedali so mi, da ko bo letalo 350 čevljev nad površino bo varno. Na misel mi je prišel humor č. g. Kolednika in tudi jaz sem rekla: "Vsi zračni svetniki, zdajle pomagajte, po tem morda ne bo potreba več, ko bomo na varnem!" in vstopila sem v "luft šif".

Sedem potnikov se je že pripeljalo do Pueblo od nekje, a dva smrtnobleda možakarja sta rada ali nerada, na vso moč klicala "urha". Zdelo se mi je dobro potovati z njimi, toda upanje, da nas v Denverju čaka United Air Line plovba, je dajalo duška potrpljenju. Spomin na Monarch, pa mi je kljub temu živo pomagajal in za tri-četrt ure nisem bila potem prav nič boljša od prejšnjih bolnikov. Srečno smo na to dospeli po 6 urni vožnji v Chicago, kjer je v višini 1600 čevljev delj časa krožil nad mestom naš metulj. Od tam mi je potem vlak oživljal spomine do našega Clevelanda, kamor sem dospela naslednje jutro ob 8:15 naš čas. (V Pueblo imajo namreč tri ure razlike in sicer so za našim časom).

"East or west, home is best!" — mi je vzkliklo prav iz srca, ko sem zopet vzrla svoj dom in vrt, kjer se je kazalo vsepovsod, da je zagospodaril

POZDRAVLJENE, DRAGE SESTRE!

S prvim julijem začenjam svoj drugi termin v uradu glavne predsednice in svoj šesti termin v uradu urednice. Torej smo že stare znanke, poznane po svojih dobrih in slabih lastnostih. Bilo je vsega v tem času, kakor je naravno odločeno za vse zemljane.

Ko stopam v nov termin, Vas pri srčno pozdravljam, v iskreni nadi, da bodo naši odnosi v kolikor je mogoče prijateljski in da mi boste pomagale izvesti moj težak posel v zadovoljstvo večine. Od mene same ne morete več pričakovati, kot je mera za enega človeka, toda v skupnosti, to je z Vašim vestnim sodelovanjem, pa lahko privedemo našo priljubljeno Zvezo do mnogo višjih ciljev.

Sprejmite mojo globoko hvaležnost za preteklo sodelovanje ter Vas pozdravljam v upanju, da bomo po preteku tega termina lahko rekli: "Dobro smo izvršile svoj posel!" Bog daj to uresničiti.

Ta slika je bila vzeta na domu, z mojima hčerkama, Gloria Jean in Corinne. Ta majhna bo stara pet let v oktobru in ta velika pa 22 let. Bog mi ju ohrani zdravi in pridni!

Vaša, Albina Novak

vihar tudi tukaj in domači so mi povedali, da so bili v skrbih zame, češ, Bog zna, kako je visoko gori v kraljevstvu "kavk", kjer sem se ob elementu narave baš vozila? — Naš pregovor pravi: "Žleht koprija ne pozebe, no, ja, pa bi jaz potem?"

Torej srčne pozdrave vsem članicam naše organizacije, predvsem pa sestri Gradishar v Pueblu in njeni nečakinji, Francki Zakrajšek ki je ravno tisti čas dospela iz stare domovine. Bog vam daj vso srečo! Vdana

Josephine Praust, tajnica

Št. 19, Eveleth, Minnesota — Zadržanja seja v juniju je bila lepo obiskana. Delegatka Rebertz je podala dobro poročilo iz konvencije. Članice so bile zadovoljne z zaključki in so z veseljem vzele v naznanje, posebno poročilo za mladino. Sedaj je res lepa prilika, da se vse potrudimo v prihodnji kampanji, ki bo razpisana 1. avgusta. Takrat se potrudimo, da bomo vpisale vse svoje hčerke in vnukinje v Zvezo.

Z veseljem so vzele v naznanje poročilo, da je spet prevzela za predsednico naša Albina Novak, ker bile so res razočarane nad resignacijo.

Sestra Rebertz je poročala o vseh zaključkih na konvenciji in tudi o šivalnih in pevskih klubih, kar upam, da bomo tudi pri naši podružnici ustanovile, ker imamo dosti izurjenih članic, ki znajo lepo šivati kvačkati in pletti. Več jih je ki znajo vsakovrstna ročna dela in bi se marsikaj novega naučile druga od druge, kakor se po drugih krajih. Upati je, da bomo tudi pri nas imele v kratkem kakšno razstavo ročnih del ali nastop pevskega zbora kar bi bilo vsem v velik užitek.

Vse druge podrobnosti o konvenci-

DELEGATKE IZ MINNESOTE

Sedijo: Mary Lenich, Eveleth; Jennie Taucher, Virginia; Anna Trdan, Chisholm; Frances Puhek, Mary Theodore, Hibbing; Matilda Rebertz, Eveleth.

Stojijo: Barbara Rosandich, Ely; Rose Klink, Gilbert; Frances Bradach, Aurora in Frances Ambrozich, Buhl.

ji, oziroma o zborovanju boste pa brale v zapisniku, katerega priporočam, da tudi pazno prečitata in boste imele še lepšo sliko o splošnem poteku.

Sklenjeno je bilo, da bomo prekinile s sejami za dva meseca in ne bo seje v juliju in avgustu, kar vas prosim, da upoštevate. Naša prihodnja seja se bo vršila 8. septembra. Asesment lahko plačate na domu tajnice, kar vas prosim, da ste točne. V slučaju, da pride na površje kakšna nujna zadeva, bomo pa sklicale sejo. Vse, ki ste zaostale z asesmentom, ste lepo prošene, da poravnate. Posebno tiste, ki pošiljate po pošti, nikar ne pozabite, ker asesment mora biti plačan ob pravem času na glavnem uradu in zato boste naši tajnici olajšale skrb, če boste storile svojo dolžnost in redno plačale mesečnino. Saj bo tudi za vsako posamezno članico to v veliko olajšanje. Vaše sodelovanje v tem oziru bo z hvaležnostjo sprejeto.

Sedaj imam pa poročati žalostno novico, da smo zopet izgubile članico in to sestro Kinkela. Skoraj leto se je nahajala v bolniški postelji, ker jo je zadel mrtvoud in si ni mogla do zadnjega sama nič pomagati. Lepo ji je stregla hči Anna in sin Anton do zadnjega izdihla. Kako je bilo ginjaivo, ko sta ji sin in hčerka držala svečo, ko je izdihnila svojo blago dušo.

V imenu hčerke naj bo na tem mestu izrečena najlepša zahvala vsem, ki so njima stali na strani v urah žalosti, ker ostala sta sama, oče je umrl pred leti. Zahvaljuje se vsem, ki so darovali za svete maše, za molitev pri krsti in na domu, kakor tudi pogrebniemu zavodu, č.g. Pernatu za obiske na domu, vsem sosedom in prijateljem ter vsem, ki so se udeležili pogreba z avtom. Z eno besedo rečeno: iskrena zahvala vsem, ki so pomagali na en ali drugi način. Podružnica pa izreka vsem preostlim naše globoko sožalje. Tebi pa draga sestra naj bo ohranjen blag spomin. Večna luč naj ji sveti! Sestra Kinkela je bila dolgo let članica naše podružnice. Naše globoko sožalje sinu, hčerki in vsem sorodnikom.

Pred par meseci je po dolgi in muč-

ni boleznimi umrla Frances Novlan, mati naše sestre Anne Korče. Tudi njej so ljubeznivo stregle hčere do zadnjega vzdihljaja. Sestra Korče se tudi lepo zahvaljuje vsem članicam naše podružnice za darovane svete maše, za molitev pri krsti, udeležbo pri pogrebu in vse obiske in izreke tolažbe v času boleznimi in ob uri žalosti. Prav pristrčna hvala vsem skupaj! Naše sožalje preostlim žalujočim. Pokojni blagi ženi pa naj bo lahka ameriška gruda.

Z najlepšim pozdravom, vaša predsednica — Mary Lenich.

Minnesota se zahvaljuje

Št. 19, Eveleth, Minn. — Vse delegatke iz Minnesote se prav lepo zahvaljujemo za mnogotere izkaze prijaznosti, katere smo bile deležne v obili meri ves čas potovanja in bivanja v lepi slovenski naselbini v Pueblu, Colorado.

Najprvo zahvala naši glavni predsednici Albini, ker je tako lepo vodila konvencijo, kakor tudi vse programe in bila vsem v veliko pomoč. Zelo smo veseli, ker je zopet prevzela težak posel v uradu, zdaj vemo, da bo šlo zopet vse delo lepo naprej kot v preteklosti.

Globoko smo bile ginjene nad lepim programom **Spomin umrlim sestram**, ker bilo je res nekaj pomembnega in spominskega. Hvala vsem, ki so pripomogli k izteku tako lepega večera.

Zelo bi bile rade odnesle "Ribniški pušeljc" v Minnesoto, ampak smo tudi zadovoljne, da je ostal v Puebli. Upamo, da dotični, ki je bil tako srečen, da ga zna tudi ceniti, ker ta šopek je bil mojstersko narejen, da bi ga človek kar naprej in naprej gledal. — Tudi "dalika" oblečena v slovenski narodni noši je bila tako ljubkega kroja, da bi jo bile zelo rade prinesle v Minnesoto za spomin. Naj se pa Joliet postavi! Tudi vam privoščimo.

Zahvaljujemo se vsem kuharicam, ki so nam tako lepo stregle z okusnimi dobrotami. Postrežba je bila perfektna. Natakarice so pa tudi urno nosile na mize, da jih je bilo kar vesele gledati.

Župnik fare Marije Pomagaj, Rev. Daniel Gnidica, je pa na nas napravil najlepši vtis, ker častiti gospod se je zares trudil za našo udobnost ter bil gostoljuben na vse načine. Tudi č.g. Kolednik, ki je v Ameriki le kratek čas, nas je s svojim humorjem spravil vedno v smeh in dobro voljo. Najlepša hvala!

Hvaležne smo tudi našemu duhovnemu svetovalcu, Rev. M. Kebetu, za vso prijaznost in njegove očetovske nauke in lepe govore.

Mr. John Germu, glavnemu predsedniku KSKJ gre tudi naša iskrena zahvala za njegov trud in za sodelovanje pri programih. Lepo petje kluba Prešeren, ženskega kluba in posameznih pevk in pevcev, nam bo dolgo časa v spominu, ker tako lepega petja se ne sliši prepogostokrat.

Zahvalimo se tudi Corinne Novak, hčerki naše glavne predsednice in Carol Traven iz Clevelanda, ki sta nastopili v ljubkem dvospevu, za kar smo bile vse presenečene, ker nismo pričakovale, da znate tako lepo peti. Le tako naprej, dekleta, kar korajšno z nastopi!

Na zletu po Coloradi, katerega so nam pripravili za dan po konvenciji, smo pa imele priliko občudovati vsakovrstne zanimive kraje in mesta, kateri ne bile nikdar v življenju videle, če bi ne bila Zvezina konvencija nam dala to priliko. Zato smo iz vsega srca hvaležne tistim, ki so vztrajno delali na to, da smo imele konvencijo na zapadu, kjer je pokrajina vse nekaj drugega kot jo vidimo po severnih krajih Amerike. Vam iz zapada, kjer ste navajeni svojih krajev, se bi pa mogoče pri nas dopadlo. Vsi lepi razgledi po Coloradi nam bodo ostali v trajnem spominu.

K zaključku bi se rade iskreno zahvalile vsem družinam pri katerih smo stanovale. Posebna hvala družinam Stupnik, Peter in Lesar za vso prijaznost. Petkovi so nas lepo razpeljali po Puebli in nam razkazali vse lepe parke in razne kraje, ki so nam vsem ugajali. Nikdar ne bomo pozabile ondotnih lepih krajev. Lepa hvala tudi Mrs. F. Verbic za vso prijaznost in sploh vsem, ki so nam tako lepo stregli.

Rade bi še omenile, da smo uživale razstavo ročnih del, za kar se je pridno potrudila glavna nadzornica Ella Starin in smo z zanimanjem gledale delegatke, ki sta kazali, kako se klekla. Nabavile smo si tudi lepe spominke, ki nas bodo spominjali na to razstavo. Lepa hvala!

Osmo redna konvencija naše Zveze je bila ena najlepših in najbolj zanimivih, kar jih pomnimo in naša srčna zahvala gre vsem, ki so pomagali k lepemu izidu. Videle in slišale smo veliko lepega. Lep nastop kadetk v nedeljo pred konvencijo nam bo tudi ostal vedno v spominu in vse priznanje krožkom iz Joliet in Clevelanda, ki so si s prišnim trudom zbrali skupaj sredstva za potovanje in nam v vajah pokazali svojo popolnost v korakanju. Naše čestitke.

Čestitamo tudi Konvenčni kraljici sestri Mary Terlep in vsem, ki so bile aktivne v kampanji! Konvencija je minila in pustila med nami najlepše spomine!

Delegatke iz Minnesota

Št. 20, Joliet, Ill. — Naše champion-ship kadetke, ki so na konvenciji ponovno dobile odlikovanje za prvenstvo, bodo drugo nedeljo v avgustu priredile v parku sv. Jožefa, na Raynor Avenue, velik piknik, ki se bo končal zvečer s plesom. Tem potem se vabi vse naše prijateljke članice in znanke, da še enkrat posetijo prirediteljev naših kadetk. Zanašamo se na vsakega posebej, da pride na ta dan.

Zvezin dan, ki se ima vršiti dne 17. julija v Lemontu je zopet v rokah podružnic št. 2 in 20. Pričakuje se udeležba od blizu in daleč. Vse one, ki boste pomagale, se prijazno prosijo, da ste na mestu v Lemontu ob pravem času.

Letni karnival, se vrši zopet letos v korist cerkve, na farnem parku, prvi teden meseca julija. Naše članice ste prošene, da pomagajte in glejte, da boste pri stojnicah ob pravem času. Ako nimate časa priti sama, potem si dobite namestnico, ker pomoč vsake je potrebna.

Ko se je vršila igra pred gradua-cijo JTHS, je imela naša sestra Mary Anne Kostelz drugo najvažnejšo vlogo v operi. Ponosne smo na našo izborni pevko, ki je prejela že razne odlike za svoje nastope. Čestitamo!

V naši fari smo imeli novo mašo v nedeljo 29. maja, katero je daroval Rev. Edmund Gregorich. Pri povorki so sodelovali trije krožki naše podružnice, Championship Cadets, Junior Cadets in baton twirlers unit. Poleg domače in Catholic High School godbe, so bili ti edini uniformirani krožki, ki so tvorili polovico parade. Članice št. 20 smo ponosne na naše krožke, ki se povsod odlikujejo s svojim nastopom.

Dvorana, kjer se je vršil banket v počast novomašniku je bila napolnjena do zadnjega kotička. Vea potek programa je bil pester in v najlepšem redu predstavljen pod vodstvom stolaravnatelja Very Rev. M. J. Butala, župnika. Novomašniku Rev. Edmund Gregorichu, želimo mnogo uspešnih let v vinogradu Gospodovem. Lepe pozdrave vsem članicam.

Josephine Erjavec

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio
Saj se ne moremo zavedati, kako hitro jadramo proti večnosti. Tako je tudi hitro prišlo poletje, ki bo tudi hitro minilo.

Naša "očetova slavnost" je prav lepo uspela. Prisrčno hvala vsem, ki ste se udeležili. Kar škoda je, da je že minulo. Hvala lepa našim delavkam, ki ste bile tako pridne, saj se mi kar smilite, ker morate vedno ene in iste povsod delati. Najlepša hvala našim bartendarjem: Eddy Vidmar, Johnny Hosta in Jackie Kolman, ki so spretno stregli gostom. Hvala Agnes Zakrajšek za poto. Saj se bi bili kmalu kar stopili za njo, tako je bila dobra. Hvala Rose Kovach za darila in ker je bila tako pridna. Stokrat hvala, prav vsem, za vse. Bog Vam stokrat povrni!

Te dni sta sestra Theresa in Frank Lah obhajala 25 letnico srečnega z otrok in prijateljev. Čestitamo in Bog vaju ohrani še na mnogo let. Naša blagajničarka in njen soprog, Josephine in Michael Weiss sta pa praznovala 35 letnico skupnega zakonskega življenja. Bog vama ohrani zdravje in podeli srečo biti med svojimi dragimi, še na mnogo let.

Naša sestra Julia Oblak je obiskala svoje drage v Clevelandu iz sončne Californije. Upam, da se kaj kmalu vidimo. Tako je bila srečna tudi naša sestra, Josephine Weiss, katero je prišla obiskat njena sestra Mrs. Žitko iz daljne Kanade. Videli se niste že dolgo let. Mrs. Žitko, prehitro je minil čas ter ste se morali posloviti od svojih domačih. Upam, da ste odnesli lepe spomine od nas tam v daljno Kanado. Srečno pot, in upam, da se še kdaj vidimo!

Pri naši sestri Frances Cimperman so imeli prav veliko svatbo. Poročila se je hčerka Dolores. Vse najboljše vama želimo v novem stanu. Bog naj vaju spremlja vse povsod.

Prav lepo vas prosim, drage sestre, da bi se v boljšem številu odzvale na mesečne seje. Sedaj imamo lepo novo dvorano za zborovanje. Saj moramo biti veseli, da imamo priliko priti skupaj in da smo zdrave.

V juniju sta obhajali svoj rojstni dan sestri Anni Kosak in Katherine. Še na mnoga leta! Prav tople pozdrave vsem. — Ančka Pelčić, tajnica.

VABILO ZA V LEMONT!

Ne zamudite lepe prilike obiskati ameriške Brezje v nedeljo 17. julija, ko se bodo tam zbrale članice in prijateljke Slovenske ženske zveze. Vsako leto je Zvezin dan obiskan po veliki množici romarjev in vabimo se vas od blizu in daleč, na letošnji velik dan. Program bo zelo lep.

Nov naslov!

Sporočam vsem članicam moj

nov naslov:

Albina Novak

15804 Huntmere Avenue

Cleveland 10, Ohio

Telefon Ivanhoe 8151

Št. 29, Forest City, Pa. — Najprvo vas pozdravljam po vsej Ameriki. Od nas ni bilo že dolgo glasu, kakor, da bi že vse pomrle, pa smo še precej pri življenju. Naše seje so bolj slabo obiskane. Prosim vse naše članice, da bi prišle na sejo 11. julija, to bo na drugi pondeljek, da bi se malo pogovorile glede prireditve v prid naše ročne blagajne, ki se hitro prazni in bo kmalu prišla na nič. Torej sodelujte, da bo uspeh.

Obiskala me je naša sestra Zigon iz New Yorka. Ona je bila enkrat naša blagajničarka ter med prvimi članicami naše podružnice in zdaj je rahlega zdravja. Želimo, da bi se pozdravila ter bi prišla še kaj med nas, ker ona je tudi včasih bila vesela in je rada kakšno zapela.

Ta mesec bo minilo 24 let odkar pokriva zemlja mojega moža. Dolga so leta odkar si se ločil od nas, upamo, da Ti tam zdaj lepše sonce sije, kjer je pravi dom za nas! Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni mraku, kjer ni noči, kjer sonce sreče nikdar ne ugašne! Za teboj vedno še žalujemo Tvoji sinovi, hči in jaz, Tvoja žena. Torej, do svidenja nad zvezdami, snivaj večni sen, dragi naš pokojni!

Pozdravljene članice po vsej Ameriki! — Mary Pristavec, predsednica.

Št. 30, Aurora, Ill. — Kaj vse se domisli mladina? Nekaj tednov nazaj sta prišla v Lilan hotel dva fantka, stara 13 in 15 let, ter vstopila v elevator in se peljala do vrha. Tam sta našla vrata za na streho 21 nadstropnega hotela, šla do drogov od radijo naprave, ki so 117 čevljev visoki in na vrhu je velika svetilka kot kazalo za letala in sta plezala po drogu do luči in potem se počasi podala doli. Policija na cesti je opazila, da se nekaj giblje na vrhu radio postaje, pa ni vedela kaj bi moglo biti in tako so morali čakati, da pride doli, kar je bilo v višini. Pa sta fanta ponosno primahala naravnost policiji v roke. Spraševali so ju na vse mogoče načine, zakaj sta šla na tako nevarno višino in fanta sta enostavno zanikala, da to ni nič, ker sta srečno doli prišla. Poklicani so bili starši, pa vsi skupaj niso mogli fantoma nič narediti, ker ni nobene postave proti plezanju po drogovih. Kako so se doma pogovorili, pa poročilo ne pove. Vsi smo bili seveda hvaležni, da sta srečno doli prišla.

Dne 4. junija smo spremili k večnemu počitku našo članico, vzorno ženo in mater in gospodino Antonijo Gorenc v Hampshire, Illinois (30 milj. zapadno od Aurore). Pred leti sta živela v Aurora, ko so pa otroci začeli odrasčati, sta se pa preselila na farne. Začetek je povsod trd in tako je bilo tudi pri njih. Pa s pridnostjo, predvarnostjo in skrbnim gospodarstvom, sta si pridobila veliko premoženje in tudi izsolala svoje otroke. In zdaj, ko bi živela sadove svojega truda, pa naj bo v premoženju ali pa v ljubezni svojih otrok, jo je pa Bog poklical iz te

doline solz. Upamo, da se je preselila v boljše življenje, kjer bo spet vidla svoja ljubljena otroka, sina college di-jaka in hčerko učiteljico, ki sta umr-la v teku treh mesecev pred 12 leti. Naj ji bo Bog dober plačnik za vsa njena dela. Naj se njena duša veseli s svojimi pri Bogu na veke. Izrekamo globoko sožalje očetu, Mr. Gorencu, sinu Robertu in vseh družini. Naj vas tolaži Bog!

Frances Kranjc

Št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio
Naša plesna veselica, ki se je vršila 1. maja, je kar dobro izpadla. K temu so seveda veliko pripomogli listki, katere smo prodajale za ročna dela. Sreča je doletela sestro Mrs. Rose Strumble, ki je dobila prevleke za blazine in Mrs. Vera Jelenik je pa do-bila kvačkano preprogo. Vsem, ki ste tako pridno prodajale listke in tistim, ki ste pomagale na veselici, prav pri-srčna hvala!

Po več mesečni odsotnosti, se je vr-nila med nas, naša predsednica Anna Stopar, in tako zopet prevzela vod-stvo podružnice. Med tem časom je zopet postala stara mamica zali vnu-kinji, s katero je bila obdarovana nje-na hčerka Mrs. Femec. Srečnim star-šem in stari mamici, naše iskrene čes-titke, kakor tudi prastari mamici, ses-tri Ana Planinšek.

Na potu okrevanja se nahajati ses-tri Mary Milner in Carolina Rostan. Sestra Rose Strumble je pa že pose-tila zadnjo sejo, po dolgi bolezni, ka-tero je srečno prestala. Želimo, da bo-do odslej vse naše sestre pri najbolj-šem zdravju.

Žalostno vest sta prejeli iz stare do-movine sestrí Antonia Ogrine in Mary Bartol, da je preminula ljubljena ma-ti v častitljivi starosti 80 let. Naj bla-ga pokojna počiva v miru. Žalujočim izrekamo naše globoko sožalje.

Ta mesec bodo godovale vse Ane in Ančke. Pri naši podružnici imamo več Ančk. Vsem želimo vse najboljše in jim kličemo: še na mnoga leta!

Sedaj pa malo o konvenciji, na ka-tero imam toliko lepih spominov. Pri-srčni sprejem, prijaznost in postrežbe, katere smo bile deležne od naših do-brih članic v Pueblo, Colorado, ne bo-mo nikoli pozabile. Vse so bile tako prisrčno domače, da smo uživale vsak trenutek med njimi. Vem, da ste ime-le ogromnega dela, da ste vse tako izvrstno aranžirale in tako mojstersko izpeljale. Toraj vsem in vsaki, iskren-a hvala! Živele!

Da bi opisala vse naravne krasote države Colorado, bi vzelo preveč ča-sa in prostora v listu. Omenim samo to, da imam sedaj željo več v srcu in ta je: da bi vsaj še enkrat imela pri-liko zreti na tiste lepe gore, ki so me tako živo spominjale naših Kamniških planin!

Konvencija je bila zanimiva. Dele-gatke so pazno sledile vsem razmotri-vanjem. Želim, da bodo vsi naše skle-pi le v dobrobit Zveze. V veliko ve-selje mi je bilo osebno se spoznati s

sestrami iz vseh krajev te dežele.

Na mestu so prisrčne čestitke naši ponovno izvoljeni glavni predsednici in urednici, Albini. Vem, da bo še z večjo iskrenostjo delovala za blaginjo vseh. Bog blagoslovi vse ostale glav-ne odbornice, kakor tudi vse delegat-ke, ki bodo gotovo posvetile svojo najboljšo zmožnost v korist svojih podružnic kot Zvezi. Želeti je tudi, da bodo naše krajevne odbornice sodelo-vale na vse načine, da bo naša dična ženska zveza še lepše procvitala v tej širni deželi. Bodimo skupne in sestrs-ko vzajemne ter skupno vodimo našo Zvezo po potu napredka.

Še enkrat, moja iskrena zahvala podružnici št. 3 v Puebli, ter vsem, ki so pripomogli k tako lepemu izidu konvencije ter najlepše pozdrave vsem skupaj! Bog vas živi!

Ella Starin, tajnica

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Seja v juniju je bila lepo obiskana. Obhaja-le smo 19 letnico obstanka naše podru-žnice. Razmotrivali smo tudi, kako bo-mo praznovali 20 letnico prihodnje le-to. Prav vesele bi bile, če bi še naša predsednica, Gertrude Delopst, živela in bi tudi njeno predsedništvo za do-bo 20 let proslavile. Tudi Mary Tkavc zdaj prav spretno vodi predsedništvo. Sestri Rose Kramer in Christine Re-bernišek sta izvoljeni v odbor, ki bo naredil načrt za to proslavo. . .

Poročilo o konvenciji boste pa do-bile natančno v zapisniku, ki bo priob-čen v Zarji, katerega pazno prečitaj-te. Vsa čast in zahvala gre pa ženam v Pueblo, kakor vsem Slovencem, za vso postrežbo in delo z nami ob času konvencije.

Zopet morem poročat žalostno vest, da je na West Allisu preminila sestra Frances Stibler, zdaj članica št. 17, toda je bila ustanoviteljica podružni-ce št. 43. Na seji smo sklenile, da darujemo za sveto mašo pet dolarjev. Njena hčerka, Julia Tominšek, je na-ša dobra članica. Naše sožalje možu in preostalim. Pokojni sestri pa sveta ne-besa.

Ponovno moram prositi vse tiste sestre, ki ste zakasnele s plačevanjem asesmenta, da poravnate. Sklenjeno je bilo, da v juliju in avgustu nimamo se-je. Prihodnja seja bo 11. septembra in upati je, da se boste dotlej spočile od sej in prišle takrat v velikem šte-vilu, ker boste imele gotovo kaj no-vega za poročat.

Da ste mi zdrave, to vam želi vaša tajnica. — Mary Bentz.

Št. 53, Cleveland (Brooklyn), Ohio
V juniju ni bila velika udeležba na seji. Sestra Katarina Zeleznik se je oprostila, a prišel je njen soprog (gospodar Zeleznik Cafe), ter plačal za vso družino. Hvala lepa, France.

Z zanimanjem smo poslušale o kon-veciji, kar nam je natančno podala naša delegatka, predsednica sestra Mary Oblak. Poročala nam je o lepi prijazni postrežbi in o koristnih za-ključkih v prid članstva. Bile smo glo-

boko ginjene, ko nam je tudi povedala o raznih potekih in dogodkih. Zelo smo vse vesele, da je sestra Albina Novak zopet naša predsednica in os-tane naša voditeljica. Pošljamo ji naj-lepše pozdrave in čestitke, ter želimo, da ji bo bodoče uradovanje v vseh ozi-rih prijetno. Kar pogumno naprej še do višjih uspehov! Naše življenje je kot vojna. Borimo se za vsakdanji kruh in se moramo privaditi sprejeti dobro in slabo, ker na tem svetu ni človeka, da bi vsem ustregel. Eni hva-lijo, drugi kritizirajo in tako gre naš čas naprej! Zdravje je najbolj važno in želimo, da bi Albina dočakala še mnogo let! (Hvala lepa, A.N.)

Naznanjam, da ena naših članic ni imela priložnosti priti k sejam in je zaostala z asesmentom. Pokličem jo po telefonu pa mi pove, da naj jo izbrisem, da bo Zvezo pustila. Mene, pa kot bi s palco udaril, primem zo-pet za telefon in jo ponovno pozovem ter ji pojasnim, da bo vse zgubila, kar je dosedaj plačala in plačuje pa že dolgo let, torej zakaj bi sama sebi škodovala, saj nihče ne ve, kdaj pri-de zadnja ura in takrat je lepo biti pri društvih. Odgovorila je, da bo vpra-šala moža. Zvečer pa pride mož do mene in mi pravi: Tukaj imaš ases-ment za vse leto 1949 in ne izbrisat žene iz Zveze! Lepa hvala Mr. in Mrs. A. Takoj sem se počutila boljše in vem, da se bo tudi dotična sestra.

Ko smo vso Colorado obšle (sestre Oblak nam je vse potovanje prav toč-no razložila), potem smo sejo zaklju-čile in domov nas je peljal William Slabe, sin sestre Mary Slabe iz West 14 street z lepo novo Frazier karo. Thanks for the nice lift, Willie!

S pozdravom.

Louise Menart, tajnica

Št. 54, Warren, Ohio — Na seji v maju smo imele lepo udeležbo in do-sti zabave. Junija je bila bolj slabo obiskana, zato smo sklenile za en me-sec, počitnice, torej julija ne bo seje. Prihodnja seja bo kot običajno, na drugo sredo, dne 10. avgusta. Sklenile smo tudi, da si nabavimo božične kar-tice. Lepo se vas prosi, da bi vse, brez izjem, naročile kartice od nas in s tem pomagale svoji ročni blagajni. Več o tem prihodnjič.

Kot delegatka zadnje konvencije sem podala na seji obširno poročilo. Tistim, ki niste bile na seji, priporo-čam, da pazno čitate zapisnik konven-cije, ki bo objavljen v Zarji, tako bo-ste videle, kaj se je koristnega ukre-nilo. Zelo dobra določba je zdaj za članice mladinskega oddelka, namreč vsaka, ki bo članica mladinskega od-delka deset let in ko dopolni 18 let starosti ter pristopi v odrasli oddelok, bo dobila plačan certifikat za smrtni-no v vsoti \$50.00. Potem, če bo pristopi-la v razred A, bo dobila \$150.00 v slučaju smrti in če pristopi v razred B pa \$350.00. S tem bomo gotovo ob-držale mladino pri Zvezi.

S prvim avgustom se prične kampa-nja za mladinski oddelok. Upam in že-

lim, da bomo dobile lepo število novih članic. Upam, da bodo lepi in jasni dnevi za našo žensko zvezo, vse se zavedajoč, "da v slogi je moč!" Sloga jači — nesloga tlači!" — Naše glavne odbornice zaslužijo največje priznanje, če so ga dobile ali ne, to je seveda odvisno od nas. Mi Slovenci največkrat damo priznanje in hvalo šele po smrti, kar je pa prepozno.

Upam, da so se vse delegatke srečno vrstile domov. Mislim, da smo vse brez izjeme odnesle najlepše vtise od prijaznih rojakov in rojakinj kot tudi od krasne, gorate Colorado. Bili so znani res vsi ljubeznivi in postrežljivi. Ko ima človek dobro in veselo družbo, čas res hitro mine. Naj se na tem mestu zahvalim vsem pevcem in pevkom, ki ste nas razveseljevali s krasnim petjem. Srečni ste v Puebli, ker imate v svoji sredi moža, kot je Mr. John Germ, glavni predsednik KSKJ, duhovnega očeta kot je Rev. Daniel Gnidica. Pa saj so ribniške krvi, ki ne falijo! Pristrčna hvala kuharicam in kot mi je bilo povedano je bila glavna pri kuhinji tudi Ribničanka, Jennie Babich, in ž njo so pridno kuhale in pomagale samo ta najboljše kuharice in natakariče zato je bilo vse tako dobro!

Iskrena hvala tudi naši gospodinj, kjer sva stanovali s sestro Maček, Mrs. Johanna Starcar in njeni snahi Hildi, ki nas je vsak dan vozila, da nismo zamudile svete maše.

Na potu domov sem se ustavila v Chicagi, ter sem obiskala sina, ki je tam uslužben. Odzvala sem se tudi vabilu čikaških članic na koncert, ki ga je priredil isti večer pevski zbor podružnice št. 2. Koncert se je vršil v šolski dvorani sv. Štefana. Na programu so nastopili tudi pevci iz South Chicago in pa zbor Prešeren. Bilo je res nekaj krasnega. Navzoča je bila tudi naša vrla glavna predsednica, Albina Novak, glavna odbornica Evelyn Krizaj iz Barbertona, delegatka Mary Coghe in Mrs. Klobuchar iz Pittsburgha.

Po zabavi nas je povabila delegatka Mrs. Mary Kovačič od podružnice št. 2 na okusno kokošjo večerjo. Pristrčna hvala Mrs. Kovačič ter Mr. in Mrs. Poldan za postrežbo, kjer sve z Miss Krizay spale ter Mr. in Mrs. Železnikar, za vožnjo na postajo in tudi Mrs. Pauline Ozbolt in Mr. in Mrs. Košak za družbo.

Vsem skupaj še enkrat pristrčna hvala in tudi vsem delegatkam, posebno še onim, ki so bile z menoj v odboru. Res smo imele prav mnogo lepe zabave in smeha.

Čast je mi bila osebno spoznati našega duhovnega vodja, Rev. Kebeta, kateremu tudi iskrena hvala za obisk konvencije. Torej pozdrav vsem članicam!

Rose Racher, predsednica

Št. 63, Denver, Colorado — Konvencija je minila, delegatke ste doma in vse se je lepo izvršilo na konvenciji. Prav vesela sem, da ste iste glavne

odbornice zopet v glavnem uradu. To ni več kot pravilno; saj smo prepričane, da imamo zelo zmogljive voditeljice in vse lepo delate za korist organizacije. Vodite še v bodoče svoje delo kot ste ga doslej. Vem, da boljše glavne predsednice in glavne tajnice ne bi mogle dobiti. Bog vas živi vse skupaj, še mnogo let!

Vesela sem bila tudi obiska Josephine Erjavec in Emme Planinšek, čeprav je bilo samo za par minut. Žal mi je, da ste me dobile bolno, ker sem ravno prišla iz bolnišnice.

Dne 22. maja so naše članice priredile veselico v prid ročne blagajne, ki se je prav dobro obnesla. Vsem članicam se lepo zahvaljujem. Jaz nisem mogla to pot narediti vse kar bi rada, in ste morale druge toliko več storiti. Eni Mekin je bila nad vse pridna, ki je prodala 100 tiketov. Geo. Pavlakovich, st., je skrbel pri vratih, da je bil lep red in pobiral tikete kot vsako leto tudi letos. On nikdar ne odreče nam pomagati in tudi za vsako drugo dobro stvar. Sedaj se je spomnil na ubogo siroto Mary Pužel, dekliško ime Baudet, ki je mrtvoudna, ter 20 let na postelji. Kar je imela prihranjena je izdala zdravnikom. Pod njegovim vodstvom se je vršila veselica 19. junija in ves dobiček je bil izročen tej nesrečni ženi. Naša marljiva Eni Mekin je tudi za to prireditev prodala 100 tiketov po 50 centov vsak. Torej lepa hvala, obema in vsem skupaj, ki so pomagali. Dobri Bog naj vsem poplača za dobro delo!

Srečen dan je doživela sestra Mary Canjar. Njen sin, John Canjar, je daroval prvo sveto mašo 5. junija v domači cerkvi, Kraljica sv. Rožnega Venca. Novomašnik je rojen tukaj, njegova mati je pa prišla mlada v to deželo, kakor tudi njegov oče. Mati je doma iz Dolenje vasi pri Ribnici, na Dolenjskem, dekliško ime Boje. Oče je pa iz Bosiljevo na Hrvaškem. Srečni so starši, bratje in sestre, kjer imajo v družini novomašnika. Vsa slovenska naselbina mu kliče: "Novomašnik bod" pozdravljen! Ljubi Bog naj Te čuva v vinogradu Gospodovem.

Sedaj pa prosim vse članice, hodite na seje, saj veste, da najbolj razveselijo odbornice, če pridete v polnem številu na sejo in tajnici pa ustrezete, če plačate assessment ob pravem času.

Vsem glavnim odbornicam in članicam želim ljubo zdravje!

Angelina Andolshek, tajnica

Št. 77, N.S. Pittsburgh, Pa. — Na seji v maju je bila lepa udeležba in se zahvaljujem vsem, ki so pomagali k lepemu izidu. Lepa hvala pridnim članicam, ki so skupaj prinesle dobitke za bingo ter vsega dobrega za lačne želodce. Bilo je vsega dovolj. Naše članice so vedno pripravljene pomagati, kadar gre za korist naše podružnice. Hvala gre tudi vsem, ki so v kuhinji delale in tako tudi članicam št. 26, ker so prišle ta večer k nam. Tudi me vam bomo ob priložnosti prijaznost vrstile. Torej naša 13 obletni-

ca bo ostala v lepem spominu, za kar hvala vsem.

Tudi v juniju je bila seja lepo obiskana in imele smo prijetno razvedrilno.

Dve naši članici sta postali mamici. Teta štokljka je vsako obdarila s sinčkom. Čestitamo! Dve naši članici sta bili tudi nevesti. Želimo vsem obilo sreče! Od podružnice so dobile darilo, kakor imamo pri nas odločeno.

Zdaj pa vabim vse članice, da pridete na sejo 3. avgusta. Seja bo kratka in po seji bo bingo in nekaj novega, torej pridite vse, da vidite kaj bo, da vam ne bo žal, ko bo prepozno.

Pri nas imamo veselje, pa tudi žalost, tako obžalujemo našo bivšo tajnico Frances Vogrin. Njo gotovo mnogi poznajo po njenih dopisih v Zarji. Bolna je že dolga časa. Zelo je vesela obiskov od članic. Torej vas prosim, da jo obiščete, kateri je mogoče. Na njeno željo se zdaj zdravi na tem naslovu: Graham Convalescent Home, 4906 Baum Blvd., Pittsburgh, Pa.

Želimo vsem bolnim, da bi jim Bog dal zdravje in se zopet veselile med nami. Najlepše pozdrave vsem članicam in obilo napredka S.Ž.Z.

Rose Murslack, predsednica

Št. 88, Johnstown, Pa. — Drage sestre! Poročam vsem, ki niste bile navzoče, da smo meseca maja obhajala enajstletnico obstoja naše podružnice. Imele smo se prav dobro. Vsaka članica, ki je prišla, je prinesla nekaj, tako smo napravile dobro večerjo in se imele prav prijetno, kakor tudi zadovoljno podprle našo ročno blagajno. Hvala vsem, ki ste pri tem pomagale in to so bile: Predsednica Mary Kuzma, blagajničarka Jennie Stušek, zapisničarka Margeth Bevetz, Alice Kuzma in Mary Agnes Stušek. Hvala vsem skupaj, ki ste pripomogle k tej prireditvi.

Na Materni dan smo skupno prejele sveto obhajilo. Imele smo tudi sveti misijon tukaj pri sv. Aní. Father Alojzij so ga vodili in ljudje so radi prihajali.

Sestra Margeth Bevetz so zopet nahajala v Mercy bolnišnici. Članice se prosijo, da jo obiščete. Sestra Mary Polantz se je tudi morala podvreči operaciji in zdaj se zdravi doma. Obema želimo skorajšno poplno ozdravljenje. Pozdrav vsem članicam SZZ!

Mary Lovše, tajnica

Št. 105, Detroit, Mich. — V tem dopisu ne morem ni česar poročati o seji, ker se še ni vršila, kar storim v prihodnjem poročilu.

V imenu vseh naših članic izrekam pristrčne čestitke k ponovni izvolitvi glavni predsednici in urednici Albina Novak. Čestitke tudi častni predsednici Marie Prislund in vsem ostalim glavnim odbornicam. Bog naj blagoslovi vaše delo, da bi obrodilo obilo žlahtnega sadu!

Chirstine Bombach

ŽOLČNI KAMNI.

Piše p. Kazimir Zakrajšek

Po desetem dnevu kopanja sem pa opazil, da so jedi dobile prejšnji prijeten okus in apetit sem zopet dobil. Precej pozdravljen sem se vrnil iz teh kopeli.

Pa je prišla zima s svojo "dobo prešičih krikov" po farmah in s svojimi krvavicami in lepo dišečimi pečenkami. Pa me je premotilo. Jedel sem jih večkrat. Pa je bila takoj pokora za petami. Neko noč sem začutil nov, pa dozda še najhujši napad žolčnih kamnov.

"No, zdaj pa imam!" sem si dejal ves skesan. Sedaj se mi bo pa zdravnik smejal, ko se bova "zopet videla" in sicer v še "hujšem stanju". Malo me ga je bilo skoraj sram, pa sram tudi sebe, da sem bil tako strahopeten in sem zbežal iz bolnice pred tremi leti.

"Nič!" sem si dejal v svoji trmi. "Pokusimo najprej doma! Če mi je črna voda v Aldenu pomagala, zakaj bi mi pa doma naša bela voda ne?"

Začel sem vsako jutro rabiti po pol ure električno zdravično svetilko, kakoršne se dobe po vseh "drug" trgovinah, vsako popoldne sem šel pa v tako vročo vodo v bajno, kolikor sem jo mogel prenesti, kakor v Aldenu. Kupil sem si "sal hepatica" — "jetrna sol" po slovensko — da se je želodec in se je drobno redno čistilo. Že po nekoliko dneh sem se počutil veliko boljše. Bolečine so prenehale in tudi zbadanje. In po dobrem mesecu takega zdravljenja neki dan začutim, da so kamni — odšli. Naenkrat sem se počutil zelo lahkega, začel sem mirno spati, česar ni bilo že veliko let. Tudi velika razburljiva živčnost se je začela pomirjevati, strah sem izgubil, apetit sem dobil, nič več mi jedi niso delale težav. Skratka, kakor nov človek sem se počutil.

♦ ♦ ♦

Po dobrem mesecu grem k svojemu zdravniku nazaj. Bil sem sam radoveden, kako je z menoj, kakor sem zgoraj opisal.

Glavno ulogo pa igra pri tej bolezni dijeta. So jedi, ki so kakor strup za bolnika s kamni, ali kdor je nagnjen k tej bolezni. Že po prvem napadu pred leti sem jo začel držati in sicer zelo strogo. Več mesecev sem vžival samo drobovje (gres, farina), kuhan na vodi, nič mastnega, vse na olju ali putru, nikdar svežo svinjino, nič "gvirc" (popra, cimeta, čebule, česna, paprika, jesiha), mesto jesiha sem rabil lemonin sok, nič praženega (pohane, fried) posebno ne "french fried" krompirja, nobenih jajčnih jedi, nobenih testenih (potic, cake, sladole, nudelčkov, candy), kruh samo posušen ali prepečen (toast), nobenega alkohola, ničesar, kar povzroča vetrove, sadje samo kuhano.

Po mesecih se je izboljšalo, sem začel jesti vse od kraja. Pa sem se izpozabil, kakor zgoraj omenjeno, pa preveč kislo sem jedel, pa je prišel

drugi in še tretji napad.

Po sedanjem tretjem napadu, ako nimam več kamnov, sem se pa te dijete tako privadil, da stvari, ki so nevarne za kamne, sploh ne maram več. Zakaj bi človek jedel, kar mu škoduje, ali mu vsaj lahko škoduje, ko je toliko drugega dobrega, ki ni nevarno.

♦ ♦ ♦

Kakor sem rekel zgoraj, nisem zdravnik in nikomur ne svetlujem, naj dela enako, kakor sem jaz, če ga žolčni kamni napadejo. Povedal sem samo, kako sem jih jaz "panal". Kdor pa misli, da bi poskusil, naj pa poskusi na svojo lastno odgovornost. Na vsaki način pa ne zanemariti vprašati zdravnika, ker so napadi žolčnih kamnov različni pri različnih ljudeh. To pa najbolje ve zdravnik.

Če bi pa kaka članica poskusila to, kar sem jaz, pa ji bo pomagalo, kakor je meni, da bo enako ušla nožu zdravnikovemu in kamne izgubila, bom pa vesel in ji čestitam.

DOMAČA KUHINJA

DRŽIMO MESO NEZAVITO

Ako kupimo kaj več mesa, ga moramo držati v ledenici in da ostane sveže, naj bo rajši na krožniku kakor pa v papirju zavito. Meso dihati, da se suši. Če je meso v papirju, mu ta to dihanje preprečuje, meso ostane vlažno in ravno ta vlaga je slaba, da se meso pokvari. Tudi na temperaturo moramo gledati, da ni previsoka. Meso dobro ohrani v toplini od 30 do 40 stopinj Fahrenheita. Zmleto meso se hitreje pokvari, zato ga ne kupimo več kakor ga moremo porabiti za sproti. Če tako slučaj nanese, da nam nekaj takega zmletega mesa le ostane, ga rajši malo prepecimo in predno ga rabimo ga še enkrat prepečemo.

ČAPSUJ BREZ MESA

Pol funta špeha razcvrni in ocvirke ven poberi in drži na toplem. V tej masti pa prepraži eno šalo čebule, eno in pol šale zelene, eno šalo gob. Prav polahko naj se duši pokrito. Med tem časom pa raztopi v par žlicah vode eno in pol žlice koruznega škroba. Ko je ta moka razredčena, pa prilij še toliko vode, da jo je dve šali. To zlij med čebulo in drugo, ki se duši. Posoli in poštupaj po okusu. Prilij eno in pol žličke soja zosa (soy sauce). Dodaj tudi dve šali drobno zrezane zeljate glave, eno šalo zelene ali rdeče sladke paprike. Vsa zelenjava naj bo na tanko zrezana, predno jo deneš v ponvo na peč. Kuha naj se polahko tako dolgo, da je vse ravno prav mehko. Ta jed se hitro pripravi in je jako tečna ter gre dobro skupaj z dodatkom riža. Riž skuha posebej in ko se vsa mokrota povrne in je riž osušen, ga naloži v obliki kroga na plošček. V krog pa stresi čapsuj. Povrhu pa potresi vroče špehove ocvirke. Ako imaš sveže paradižnike, jih tenko nareži in obloži venec riža z njimi. Posuj še drobno zrezanega zelenega peteršilja za okras in tudi radi vitaminov, ki jih peteršilj premore.

POGAČA IZ RABARBARE

Pripravi si tri šale na male končke zrezane rabarbare. Potresi jo z šestimi žlicami moka pol šale sladkorja, eno žličko cimeta, ščepec soli, in polij štiri žlice vode po vsem. Stresi to zmes v kožo, katero dobro namaži z mastjo. Mešaj šest žlic masla ali margarine, da bo krema, zamešaj eno žlico moka in pol šale rujavega sladkorja. Pri-mešaj še pol šale ovsenih kosmičev (oatmeal). S tem potresi rabarbaro in peci v peči tri četrt ure.

MONOSODIUM GLUTAMATE

To je nekam čudno ime, ki so ga dali neke vrste začimb, ki daje jedem posebno dober okus. Na trgu ni še v takih količinah, da bi bila splošno znana in tudi ni tako ceno, da bi si po kupila vsaka gospodinja. Saj vemo, kako je drag žefran in ta M. Glutamate je jako draga reč. Pravijo da je izvleček iz rastlinskega in žitnega proteina. Sam na sebi je brez barve in okusa a ima to lastnost, da vsaki jedi izboljša okus. V zadnjih par letih se je produkcija teh kristalov jako zvišala, a je še vedno zelo draga primes. Pod značko MSG jo prodajajo po 95 ct, za samo štiri unce, to je četrt funta. Na Kitajskem imajo tudi nekaj podobnega ampak tam je ta primes bolj enostavno pripravljena in zato tudi poceni. Neke vrste morske trave narežejo in posušijo. S tem zdrobom potem potresajo riž ali kar že družega. Okus je s tem jako izboljšan. Kakor hitro bo produkcija Glutamate postala cenejša, bo tudi na trgu po taki ceni, da je ne bo manjkalo v nobeni kuhinji. Do tedaj se pa zadovoljimo s tem kar imamo in bodimo srečni, da imamo še vedno bogate zaloge živila na trgih in v prosti prodaji ne pa na kupone.

JETERNI ČILI (LIVER CHILI)

Popari en funt jeter, pokrij lonec in polahko kuhaj deset minut, da vre. Vzemijetraj ven in jih pusti shladiti na krožniku. Razcvrni dve žlici masti in njej prepraži dve na kolobarje zrezani čebuli. Med čebulo, ko je postala že malo mehka, stresi eno šalo že prej kuhanega rdečega fižola (kidney beans), pol šale paradižnika, eno šalo tiste jetrne juhe. V žlici vode raztopi eno žlico bele moka in jo zlij med fižol. Posoli po okusu in tudi poštupaj s pečečo papriko, kakor ti je všeč. Boljši okus da tudi, ako streseš pol žličke sladkorja med ta čili. Kuhaj vse skupaj, da dobiš primerno gost čili ter v tem pregrej še na drobne rezine zrezana jetra. Serviraj takoj kot samostojno jed. Lahko pa tudi dodaj kakšno zelenjavo ali pa solato. Jed je jako tečna in ker so jetra posebno priporočljiva za slabokrvne ljudi, jih večkrat pripravi družini. Vsaka jetra so dobra, ne prenešajo pa prehude vročine in zato jih vselej polahko kuhaj, peci ali praži, kakor že nameravaš.

Jetra so tudi jako okusna ako razcvrteš par narezkov slanin in jih v tem pražiš, da so skozi in skozi prekuhana. Poleg pa serviraj kuhana jabolka v zosu, ki naj bo gorak.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

MINUTES

of the eighth national convention
held at Pueblo, Colorado — May 16-17-18, 1949

The eighth national convention of Slovenian Women's Union commenced in St. Joseph's Hall Pueblo, Colorado, Monday May, 16, 1949. (All officers and delegates attended Holy Mass at 8 a.m. at St. Mary's Church.)

Supreme President, Albina Novak called the Assembly to order at 9:30 a.m. Our By-laws read that the active Supreme President is also the presiding officer of the convention, but Mrs. Novak requested that the Assembly nominates and elects the chairman. Albina Novak was nominated and unanimously elected to serve as convention president.

The other officers of the convention elected were: Mary Urbas of Cleveland, Ohio, vice-president; Josephine Erjavec, secretary and Frances Susel, recording secretary. The officers took their respective places on the rostrum.

The President called on the credential committee, which was appointed on Sunday in order to save the precious time of the convention. They were asked to give a report on the officers and delegates present.

Members of the credential committee were: President Josephine Zeleznikar, Chicago, Illinois; Anna Pachak, Pueblo, Colorado; Mathilda Reberts, Eveleth, Minnesota; Julia Brezovar, Cleveland, Ohio; Mary Schimenz, Milwaukee, Wisconsin; Mary Tezak, Crested Butte, Colorado; and Mary Habjan, Universal, Pa.

President Josephine Zeleznikar reported that the credential committee has carefully looked over all the credentials and they found that the Assembly of the eighth national convention numbers ten supreme officers and 64 delegates. Albina Novak is representing four branches which entitled her to two votes and Josephine Erjavec is entitled to three votes on the representative basis. The Assembly numbers 79 votes.

A question was raised on the proxy votes and it was explained that the branches which number 80 members or are united to have 80 members represented, they are entitled to a vote according to the present By-law regulations.

President Albina Novak requests the secretary to call the roll of officers and delegates and suggested that the delegates take their places at the table in numerical order.

Delegate	Branch	Place
Christine Rupnik	1	Sheboygan, Wisconsin
Mary Poldan	2	Chicago, Illinois
Mary Kovacic	2	Chicago, Illinois
Mary Perse	3	Pueblo, Colorado
Mary Kolbezen	3	Pueblo, Colorado
Evelyn Krizay	6	Barberton, Ohio
Anna Kameen	7	Forest City, Pennsylvania
Dorothy Dermes	8	Steelton, Pennsylvania
Mary Urbas	10	Cleveland, Ohio
Frances Salmick	10	Cleveland, Ohio
Mary Schimenz	12	Milwaukee, Wisconsin
Helen Vodnik	12	Milwaukee, Wisconsin
Barbara Kramer	13	San Francisco, California
Mary Strukel	14	Cleveland, Ohio
Rose Ule	14	Cleveland, Ohio
Anna Yakich	15	Cleveland, Ohio
Theresa Lekan	15	Cleveland, Ohio
Zora Yurkus	16	So. Chicago, Illinois
Marie A. Floryan	17	West Allis, Wisconsin
Josephine Praust	18	Cleveland, Ohio
Matilda Reberts	19	Eveleth, Minnesota
Emma Planinsek	20	Joliet, Illinois
Frances Gaspich	20	Joliet, Illinois
Mary C. Terlep	20	Joliet, Illinois

Delegate	Branch	Place
Mary Hosta	21	Cleveland, Ohio
Barbara Rosandich	23	Ely, Minnesota
Angela Strukel	24	La Salle, Illinois
Mary Otonicar	25	Cleveland, Ohio
Jennie Krall	25	Cleveland, Ohio
Frances Brancel	25	Cleveland, Ohio
Julia Brezovar	25	Cleveland, Ohio
Mary Coghe	26	Pittsburgh, Pennsylvania
Rose Klink	31	Gilbert, Minnesota
Theresa Potokar	32	Cleveland, Ohio
Frances Bradach	35	Aurora, Minnesota
Anna Trdan	38	Chisholm, Minnesota
Angela Kozjan	40	Lorain, Ohio
Ella Starin	41	Cleveland, Ohio
Frances Mese	41	Cleveland, Ohio
Mary Bentz	43	Milwaukee, Wisconsin
Mary Golik	45	Portland, Oregon
Helen Tomazic	47	Cleveland, Ohio
Frances Ambrozich	48	Publ, Minnesota
Mary Stusek	49	Cleveland, Ohio
Carol Traven	50	Cleveland, Ohio
Mary Oblak	53	Cleveland, Ohio
Rose Racher	54	Warren, Ohio
Mary Macek	55	Girard, Ohio
Frances R. Puhek	56	Hibbing, Minnesota
Mary Kovach	63	Denver, Colorado
Theresa Cvitkovich	64	Kansas City, Kansas
Jennie Tavchar	65	Virginia, Minnesota
Katherine Yekovec	66	Canon City, Colorado
Rose Champeau	78	Leadville, Colorado
Mary Tomsich	71	Strabane, Pennsylvania
Mary Mihelich	79	Enumclaw, Washington
Josephine Livek	89	Oglesby, Illinois
Mary J. Tezak	92	Crested Butte, Colorado
Johanna Aubel	90	Presto, Pennsylvania
Molly Remec	99	Elmhurst, Illinois
Helen Corel	93	New York
Mary Miskulin	95	So. Chicago, Illinois
Mary Habjan	96	Universal, Pennsylvania

Supreme officers:

Mary Prislant, honorary president
Albina Novak, president
Josephine Erjavec, secretary
Josephine Muster, treasurer
Mary Lenich, auditor
Josephine Zeleznikar, auditor
Ella Starin, auditor
Frances Susel, adv. com.
Anna Pachak, vice-president
Mary Theodore, vice-president
Mary Schlamann, educational com.

The delegates acted very promptly and everyone was in her place in quick order. The delegates were called to their feet to repeat the oath of office and solemnly promise to abide by the rules and regulations, to perform their duties to the very best of their knowledge and ability for the betterment and progress of the membership and the organization and to be a worthy representative. — With this the president proclaimed the officers and delegates present as fully installed and the convention was opened with a prayer for a successful outcome.

President Albina Novak made an earnest appeal to the assembly to be sincere and conscientious in all the deliberations and careful and understanding in all the decisions. Everyone should keep uppermost in her mind the welfare and betterment of the members and the organization.

Founder and Honorary president, Marie Prislant greeted the assembly and expressed her pleasure in being again

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

TUNING UP

When you listen to an orchestra concert, you always hear a preliminary period of tuning up. If the music is to be satisfactory, all the instruments must be in perfect tune, and so the musicians who play the stringed instruments are twanging the strings, and listening for the slightest variation from the true pitch. Nothing agreeable can be said about the jangle of discordant sounds which results from tuning up. You endure it only because it is essential to the perfection of the music to which you presently will listen.

Some one has said that many a player in the orchestra of life spends all his time merely tuning up. In other words, some people are always getting ready, but never reach the point of making a beginning. They fiddle and fuss and make themselves believe that the reason they do not get started is that they are so particular; but whatever the excuse the fact remains that they are wasting life.

Everyone has an instrument to play in humanity's big orchestra, and every one must be sure his instrument is in tune.

No. 2, Chicago, Ill. — Our Concert on May 21, 1949 was a huge success — thanks to all of you who participated and to those of you who came to see. It was boasted that this was one of the biggest crowds we had for a long time. Thank you for coming and we all hope you had enjoyed the program.

Music for the dancing by Bill Reich & Orchestra was simply superb — his "polkas" are really *krainc*. The food was also delicious. After all, there are no better chefs, in the world, than our own Slovenian women when it comes to Slovenian cooking — and especially that delicious lookin' and tastin' *potica*.

On May 22, 1949, the day after our Concert, we were invited to sing for the St. George's Concert in South Chicago. When we entered the hall in a group, all donned up in our new gowns and with our corsages, you can imagine all the "ohs" and "ahs" we heard in admiration. The new gowns are really beautiful — white tailored brocaded blouses with black crepe evening length skirts — and we all wore deep pink flowers. Not only was the appearance picturesque, but the singing was in perfect harmony. It seems that the longer we sing together the nicer we blend — and that's what counts the most — blending. Each separate part must sound like one voice and every section must be sung in the same tone and quality. It takes a lot of work for perfection but the club takes pride when people exclaim what a beautiful song it was. We give all our thanks and appreciation to our director Ann Cham who is always so

patient in the teaching of these songs.

All our hard work is over for now — but soon we will be starting anew in preparing for the Fall Concert. With our summer vacation coming on, we'll have to work ever so much more to learn our songs in such a limited time. It seems that we're always on the go, but at least we have something to show.

Sincerely,

Jean Zupancich — Sec'y.

No. 6, Barberton, Ohio — It gives me great pleasure to write this month as I'm full of good news on the wonderful time we had in Colorado.

First I say: Hats off, to branch no. 3, Pueblo! I know that everyone who had any part in the preparations for the reception and the general procedure of the social part of the convention, did it with utmost consideration. I know that you all worked very hard. Again, Pueblo, thank you from the bottom of my heart! Your western hospitality will long remain a pleasant memory to all of us.

A sincere thank you, Albina Novak, who worked very diligently in order to get us safely there and back and to make our traveling pleasant as well as interesting. Your work at the convention will long be remembered by all, I'm sure. Congratulations to you as our leader in our grand organization!

To branch No. 2 choral group of Chicago, a most sincere thank you. We enjoyed the Spring Concert you presented on May 21, immensely. We were able to attend because of our returning from Pueblo on the very day. A special thank you to Mr. and Mrs. Zeleznikar and to Mr. and Mrs. Poldan who made our stay in Chicago most pleasant and to Mrs. Mary Kovacic of branch No. 2 for the delicious dinner.

So to all with whom I had the pleasure of traveling; a hearty thank you!

Congratulations to Mr. and Mrs. Frank Zupec, who were visited by the stork and presented with another boy.

To all our members who are on the sick list, we wish a speedy recovery. Zveza Day will be held Sunday, July 17, 1949 at Lemont, Illinois. If any of our members or friends are interested in going, please contact our secretary or yours truly —

Evelyn Krizay, President

No. 19, Eveleth, Minn. — Our branch mourns the loss of a dear member, Mrs. Anna Kinkela who died on May 27, 1949 at the age of 66. She was born in Metlika, Yugoslavia on July 23, 1882 and has been a resident of Eveleth for the past 43 years.

Mrs. Kinkela was the first Gold Star Mother of World War 2. Her

son, Joseph Kinkela, was killed in action in the North African area on May 5, 1943 and she received notice of his death on May 27, 1943. She never recovered from this shock and from that time on, her health was failing and she passed away on the very day May 27, six years later. She suffered from many strokes and her fatal stroke was a week before her death.

Mrs. Kinkela was a leader in her community. She was famous for her excellent cooking at banquets, weddings, parties and was also always willing to lend a hand wherever possible. She had a host of friends on the range.

Surviving are son Anton and daughter Anne, both living at home with the mother at the time of her passing.

Our deepest sympathy to the bereaved. May her soul rest in peace!

A Card of thanks!

Anton and Anne Kinkela wish to express their deepest appreciation to the members of branch No. 19, Eveleth, Minnesota, for the many kind deeds and sympathy extended to them during their hour of sorrow. They are deeply grateful to each and everyone and will keep them in their fondest memory.

No. 20, Joliet, Ill. — Bowling league.

At the close of the season the bowling league held a most successful banquet meeting at Perush's tavern, Monday May 2, 1949. Some seventy bowlers and guests attended the sumptuous feast and participated in the important discussions. All the ladies really lent a lot of decoration to the beautifully adorned Perush's banquet hall with their most diverse millinery creations.

It was decided to try and procure more bowling alleys for the coming season so that we will be able to accommodate all the bowlerettes of branch 20. It was suggested that we promote next years bowling tournament on a handicap basis — thereby giving the less adept bowlers a chance to compete with the more dextrous. There were many other decisions rendered which will give Branch 20's 15th bowling season all the needed individual advantages. We all sadly missed the presence of Helen Karez who has undergone a major operation. We wish her a speedy recovery.

The league selected a tournament committee which is to deal with all the details pertaining to the 1950 tournament. Those selected were Bertha Hofer, Isabelle Musich, Jean Gombach and Mary Rudman. In the event the tournament will be held in Joliet, this same committee will function cooperatively with the SWU Athletic director and the Mid West S.W.U. Bowling Association.

The committee elected for the fol-

lowing, the 15th season was the same as promoted the 1948-49 season.

After the banquet a good time was had by all with amiable conviviality on Perush's premises. There was singing and dancing and general good fun by all. The few SWU auxiliary members that were there went away with regrets that their biological distinction prevented them being members of such a grand organization as the S.W.U.

Josephine Sumic

No. 20, Joliet, Ill. — National Championship Cadets of the Slovenian Women's Union. This title we have won for the third consecutive time and indeed all of us are most happy.

All Cleveland ought to be proud of the Noble Cadets, who offered us such stiff competition.

Almost two months since our western trip to Pueblo we find ourselves reminiscing. We enjoyed the train ride, the scenic wonderland of the Rockies, the banquet-dance at the University Club, the friendly people of Pueblo and the many good times there, in Colorado Springs and in Denver.

Dorothy Govednik has won our admiration and we are proud of our Captain especially since she held this position for only one year. She displayed great determination and by her actions lived the saying, "Where there's a will, there's a way."

We are also proud of our first lieutenant Bea Metesh, who worked untiringly with the Junior Cadets. They in return respected her and presented an excellent drill exhibition.

An orchid bouquet of sincerest gratitude is being sent to Fred Pearson, our drillmaster, for his patience during those trying pre-convention drills; to manager Robert G. Kostelc for taking such good care of each cadet; to everyone who packed, unpacked and repacked the uniforms; to our many congratulatory well-wishers; and lastly, to our many friends, who have aided us financially toward this trip.

Of the many who enjoyed Colorado Springs and the Antlers Hotel, Helen Zadel, Bea and Marian Metesh, Virginia Remus and Marge Petric found that resort town most exciting. Renting a 1948 Chevrolet and with Marge as the chauffeur, they rode to the top of Pike's Peak. Today Marge says, "I don't know how I did it." She must be referring to those hairpin curves close to the top.

Sunday, May 29, the cadets partook in the solemn, colorful procession preceding the First Mass of Rev. Edmund Gregorich. We, our baton twirlers and Junior Cadets, St. Joseph's gradeschool band and the Catholic High School Band were the only uniformed groups present.

St. Joseph's parish is once again highly pleased to have another of its sons working in Our Lord's vineyard. Ordination ceremonies at which Father Gregorich received his priestly orders were the first for the new Joliet diocese.

Our congratulations to Father and his sacrificing parents, one brother and seven sisters. The youngest are twins, Joan and Jane, both members of Zveza.

The Memorial Day parade concluded for the drill team a most eventful May 1949.

Sunday, August 14, the cadets will hold their first all-day picnic at St. Joseph's parish park, Raynor and Theodore Streets. Chosen as chairman of the Day is Marge Petrich with Helen Zadel and Betty Vershay as her aids. Incomplete plans reveal that a dance with music by a popular local orchestra will conclude the day's program. It is hoped that every cadet will cooperate wholeheartedly by selling her dance tickets in advance and working wherever and whenever she may be requested. Our past great affairs showed that much can be accomplished, if each one does her share.

A cordial invitation is extended to our many friends to attend our picnic, which we promise will be loads of fun. Remember, August 14.

Olga Ancel, Reporter

No. 23, Ely, Minn. — HMMM, smell that grand fresh air? What with the beautiful weather you'd never expect anyone at the meetings, but not the Dawn. They certainly come out rain or shine.

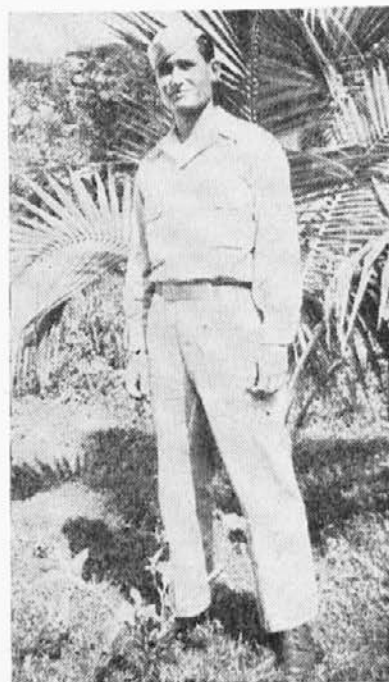
Due to the heavy banquet schedule at Vertin's, we had to postpone our banquet date to the following Monday. We held our regular meeting and it was decided that we continue with our meetings but the social committee will be dispensed with. Mary Skufca received the door prize. The annual meetings plans were discussed and a date was chosen, if nothing hinders our plans. It was also suggested that we invite our husbands which was approved unanimously. Pot luck will be the theme for the lunch and refreshments. The place will be at the Pecha summer home on or about the first Sunday in August (that being friendship day.)

The evening was rounded off by playing bi??? after which a truly delicious and attractive lunch was served by the committee comprised of Anne Rowe, Mary Serphen, Margaret Peacha and Mary K. Novak.

The banquet was held on May 23. A group of the grandest gals in town gathered in the Blue Room of the Forest Hotel. Of course, it was the Dawn Club holding its annual banquet. The food was perfect as only the chefs of Matt Vertin can prepare. The decorations were lovely and

PFC FRANK STERLE

The body of Pfc. Frank Sterle, Jr., son of Mr. and Mrs. Frank Sterle, Sr., of 305 Wylie avenue, Strabane, who was killed in the Pacific on July 25, 1943, arrived home for reburial March 14, 1949. Services were held March 16, at 2:30 p. m. in charge of SNPJ Lodge No. 589. Military rites at the Oak Spring Cemetery were conducted by American Legion Post 253 and the Heavy Mortar Company of the National Guard.

Pfc. Frank Sterle

Pfc. Sterle was born in Pueblo, Colo., on April 3, 1915 a son of Frank and Anna Marincic Sterle.

Entering service on December 8, 1941, from Pueblo, Pfc. Sterle received his training in South Carolina and at Indiantown Gap. He left for overseas in May, 1942 and served with Company C., 148th Infantry, until he made the supreme sacrifice in 1943. He was awarded the Purple Heart medal posthumously.

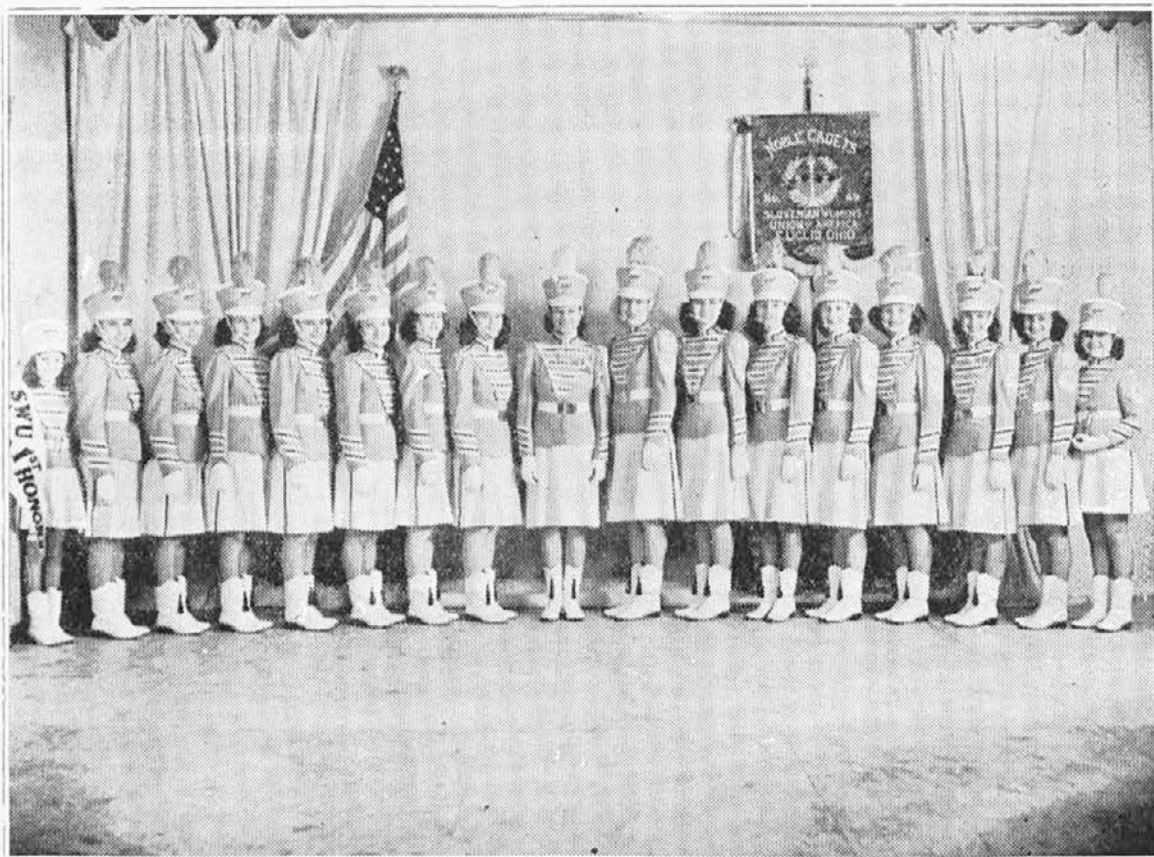
Besides his parents, he is survived by two brothers, Joseph of Cleveland and John, at home; three sisters, Mrs. Mary Zigman, and Mrs. Anna Ducay, both of Cleveland, and Hedy, at home.

His mother, Mrs. Anna Sterle, is Secretary of Branch 71, Strabane, Pa.

Our deepest sympathy to the bereaved family.

everyone was in a gay mood of which the Dawn has so much.

Barbara Rosandich (our delegate to Pueblo, Colorado), gave many highlights of her trip and the convention and it all was very interesting.

THE NOBLE CADETS, BRANCH NO. 49 CLEVELAND, OHIO

Left to right: Rosemary Mersnik, Helen Kuraz, Molly Zgonc, Margaret Zgonc, Lieut. Betty Urankar, Mary Urankar, Marge Intihar, Irene Zeeman, Capt. Mary Ann Francis, Christine Intihar, Betty Kapudja, Eleanor Proportnik, Frances McKinda, Doris Proportnik, Fanny Yerman, Lucille Zgonc, Dolores Mihelich. (The captain's picture is also on cover page.)

The Noble Cadets participated in the competitive floorwork at the Colorado convention and gave an excellent demonstration on precision in drillwork. We were proud to have this wonderful team represented. Congratulations.

Notes of congratulations were written to our dear president, Albina Novak and also to the founder, Marie Prislant. (We will publish these testimonials in one of our coming editions. Thanks loads, gals. You are wonderful. Ed.'s remarks)

In closing, I also want to send my heartiest congratulations! Thank you, Albina, for your constant guiding hand, your loving words of encouragement, that mean so much. I feel as though I am in safe waters knowing that you as our captain are at the helm again. (Thank you, Angela. A.N.) With greetings to all —

Angela Godec, Reporter

No. 49, Euclid Ohio, Noble Cadets reporting. — In behalf of the Noble Cadets, I want to congratulate the Joliet National Champions! Now that all the excitement is over, we can all relax and say: what a wonderful time we had on our trip to Colorado! It was really grand!

Our lay over in Chicago was spent at the "Breakfast Club" and the "Welcome Travelers" broadcast. The girls had an enjoyable time at both programs.

On our trip from Cleveland to Chicago, we were lucky to get acquainted with several of the players on the Cleveland Indians Baseball Team. Betty Lovsin, our movie camera photographer got some good movies of them, when they were leaving on the Englewood, Chicago station. She also took some beautiful scenery shots of Colorado, that is from Chicago to Pueblo, Colorado. Doris Pokopac caught some unusual poses of the girls when they weren't looking. (Are you going to blackmail us, Dorie?) But they got even with her in the work room. The biggest excitement was on the train, when Mr. Lapo, our steward, brought us from the diner an artificial frog and lizard. It sure looked real and scared most everyone, especially Mary Urankar, who we thought was ready to jump out of the window.

Arriving in Pueblo, we were received by a wonderful reception committee. We want to thank them for the delicious dinner that they prepared and had ready for us tired travelers from the east. We are deeply grateful to Jane Dolgan, her

friend Helen and Molly Lesar for everything they did for us. We would have been sort of lost in a strange place without them. Everyone in Pueblo was most friendly and hospitable. They are really wonderful people. We hope you will be visiting in the east and give us the opportunity to repay you in the near future. In the meantime let us know if there is any other way we can do something for you. Thanks, again!

The week before our trip, the cadets held a surprise kitchen shower for President Frances Mekinda and cadet Mary Urankar. These two girls have been with the team since it started. We wish both, the best of luck and loads of happiness. (And may all your troubles be little ones!)

Frances Mekinda and John Kilroy took their nuptial vows on Saturday June 18, at St. Christine's Church, Euclid, Ohio. Mary Urankar and John Penca were married on Saturday June 25.

So thank you Pueblo and good luck, again and adios,

Captain Mary Ann Francis

Mr. and Mrs. Bolek (Ludmilla Zagar) and attendants

No. 47, Cleveland (Garfield Hgts.) Ohio — Miss Ludmilla Zagar, member of Little Flower Cadets, Branch No. 47, became the bride of Stanley Bolek, Saturday, February 19, 1949, at St. Lawrence Church. Rt. Rev. J. J. Oman officiated at the Solemn High Mass, at which the bride's mother, also a member of No. 47, sang "Ave Maria" and "Mother at Your Feet is Kneeling."

The bride, dressed in a candlelight satin gown made by her mother and the groom's mother, was given in marriage by her uncle, Mr. Rudolph Bobner.

Miss Dolores Zagar and Miss Mary Papes, also members of the Little Flower Cadets, Carolyn Kogoy, the bride's cousin, Dorothy Dovala, groom's niece, served as maid of honor, bridesmaid and flowergirls, respectively.

The maid of honor and flower girls wore rose moire gowns, with maroon accessories, while the bridesmaids wore light green gowns with dark green accessories. All head pieces, including the bride's floor length veil, were made by the bride's aunt, while the flower girls' dresses were made by the groom's mother. The "something borrowed" was a diamond lavelier of the groom's mother, which was the only jewelry worn by the bride. The attendants wore cameo lockets, which were gifts of the bride. The attendants carried red roses and white snapdragons, while the bride carried a prayer book with white roses.

Mrs. Bolek was the first mascot of the Little Flower Cadets.

The couple is residing in Mantua, Ohio, where they are building a ranch-type home.

Congratulations and best wishes for future happiness!

No. 73, Warrensville, Ohio — The warm weather comes with the summer as much as the bunny comes with Easter. Summer also means a let up in our meetings. No meetings will be held during July, August or September. Our next meeting will be on Sunday October 2, 1949. Let's begin it the way the Indians restarted their season — a clean slate and a bang-up attendance. Shall we try!

Happy birthday and anniversary greetings are extended to all the celebrants of the important events in the coming months. Birthday greetings to Louise Epley and Mrs. J. Yane, Sr., and happy anniversary to Mr. and Mrs. R. C. Urgo. Also get well wishes to several members, namely Mrs. L. E. Walters and Mrs. Andrew Duale who recently underwent an operation and to all who are on the sick side.

Our May dance wasn't too much of a success. The members did not have the usual get-up and go spirit for selling of tickets in advance. We are working on an event now and it may turn into something, but as for now, it's only an idea. — Here's hoping that we all will survive the summer. See you in October, hm?

Evelyn Majercik

Now and then someone says something of import which lingers in the mind, and niggles away fermentingly. Such a speech was made by the brilliant Garner Cowles when Mr. and Mrs. Cowles gave talks at a recent luncheon of the Advertising Women of New York. Mr. Cowles in a quick survey of world conditions mentioned the costs of war — the recent one, in the over-all expenditures of the warring factions, costing over a trillion dollars. "The last war cost the world more than a trillion dollars, to say nothing of the dead, the maimed and the broken-hearted by the tens of millions," he said. "A trillion dollars would build a comfortable five-room house for each of the world's families. In addition, it would pay for the common school education of 400,000,000 children for twenty-five years. In addition, it would build a million-dollar hospital for every community of 2,500 people the world over. When you realize the astronomical cost of wars today, any expenditure now is cheap if it helps one little bit to avoid another war." I've been thinking about that speech ever since. If everyone everywhere could get the overall picture of the way we squander the wonderful resources and beauty of the earth, then it would not be true as now that we cannot seem to understand each other, cannot seem even in our small lives to learn to live and let live, cannot, with all we have, do the most for just human kind. And so we have wars. Ridiculous! Monstrous! Hideous!

Isn't It?

ZARJA'S 20th ANNIVERSARY

The first edition of Zarja was published in July, 1929. With this edition we are starting our 21st year with an eleven thousand circulation.

Our deepest appreciation is extended to all our faithful supporters and contributors. Every success that was attained through our medium is a credit to your untiring efforts. May the great enthusiasm and faithful cooperation never cease to exist and may our Zarja have a long and successful future!

ZVEZA DAY IN LEMONT

Sunday July 17th is our annual outing to St. Mary's Hill in Lemont, Illinois. Everyone is cordially invited to attend. We hope that this will be another big event and we will be looking forward to meet many old friends and also make new acquaintances.

Will be seeing you in Lemont Sunday July 17. At 11 A.M. will be Holy Mass at the Grotto, followed by a picnic and candlelight procession in the evening. Branches nos 2 and 20 are in charge of all arrangements. Welcome to Lemont!

WOMEN'S GLORY

The Kitchen

Frances Jancer

Introducing Miss Frances Jancer, our new editor of the Home-making column. Miss Jancer is a member of Branch no. 24, La Salle, Illinois. Her recipes are all tested and we are certain that you'll become an admirer and constant reader of this new column.

OUR subject this week will be that magic healing — Vitamins! While it is true that vitamins are used as specifics and are prescribed by physicians, the fact remains that the TRUE source of vitamins — and the best source — is foods! To give an example an average serving of properly prepared broccoli has three times the amount of Vitamin A than the average Vitamin A tablet now on the market contains. You will find as you read vitamin values of each fruit and vegetable, as given in nutrition books, that in actual unit value even the most common fruits and vegetables are veritable treasure stores of vitamins.

Many people are under the impression that they cannot live without meat, and under study one discovers that meat as a whole contains only Vitamin B, and just a trace of other vitamins that the body needs. Plenty of vegetables and fruits can substitute meat at any time and keep the individual in the best of health.

Moral—Get your vitamins from the foods you eat, and only in tablet form, when foods do not give you enough of a lacking vitamin. Fruits and vegetables are cheaper than meat.

A few choice recipes that have been requested for this month can be of great use to the average housekeeper.

FLAKY APPLE ROLL

2 cups flour, $\frac{1}{2}$ cup butter, $\frac{1}{2}$ tsp salt, 1 egg, slightly beaten, $\frac{1}{4}$ to $\frac{1}{2}$ cup water, $1\frac{1}{2}$ quarts tart apples, diced, $\frac{3}{4}$ cup sugar, $\frac{1}{4}$ tsp cinnamon, $\frac{1}{4}$ to 1 cup melted butter.

Combine flour, butter, and salt together on a bread board, using two knives. Shape into a mound, make a small hole in center and drop egg in it. Work in egg with enough water to make a dough that comes off the board clean. Cover, let stand 30 minutes. Meanwhile, pare, core and dice apples and mix with sugar and cinnamon. Roll dough on a well-floured cloth, stretching until it becomes paper thin but does not break. Let stand for 10 minutes, then brush well with melted butter and spread apples on dough. Drip 3 tbsps more butter over

the apples. Fold the two opposite ends of the dough over the apples, and by lifting edges of cloth, roll as for jelly roll. Trim edges, press together; place in pan. Bake in a hot oven 400 degrees for 45 to 50 minutes, or until browned. Brush top with melted butter several times during the baking. Serve while slightly warm. Serves 4 to 6 people. Good source of vitamins A and C.

AMERICAN CHOP SUEY

2 tbsps fat, 2 onions sliced, 1 green pepper shredded, 2 cups cooked pork, cut in small pieces, $\frac{1}{2}$ cup mushrooms sliced, 1 cup shredded celery, $\frac{1}{4}$ cup rice, 1 tsp salt, 3 cups stock, 1 tbsps Worcestershire Sauce.

Brown the onions slightly in the fat; add the shredded pepper, pork, sliced mushrooms (fresh or canned), and celery. Put in the rice, salt and Worcestershire Sauce, a stock, and cook slowly from 30 to 40 minutes. Serve with extra boiled rice if desired. If fresh uncooked pork is used brown it in the fat with the onions. A very good source of all vitamins.

FILLED KOLACKYS

2 cups sifted flour, 2 tsp baking powder, 1 tbsps sugar, $\frac{1}{2}$ pound sweet butter, 2 three ounce packages Philadelphia cream cheese.

Sift flour with baking powder and sugar into a mixing bowl. Blend butter and cream cheese together well. Work in dry ingredients and knead well. Chill in refrigerator over night. Next morning roll out thin, cut in rectangles or triangles, fill with apricot jam or ground walnut paste as for potica, fold edges over and bake in hot oven until delicate brown. For apricot jam boil $\frac{1}{2}$ pound dry apricots to a thick paste, chop fine and sweeten to your taste. Prune may also be used for a filling if desired.

Frances Jancer

HELPFUL HINTS

Swat the Flies

During July and August, that perennial pest, the house fly, seems to be at its very worst. It is even more than a pest—it is a real danger. Scientists have definitely proven that it is the germ-carrier of infantile paralysis and other serious diseases. We must not let flies into the house, and if we know that even one fly has been on any food, that food should not be eaten. Their legs, which are covered with hair, pick up all sorts of minute particles in one place and leave them in another.

CLEAN LINT FROM WASHING MACHINE

After each washing, remove all lint from your washer and strainer. Wash the interior of the washer and spinner with warm soapsuds, rinse thoroughly with clear water and dry.

Wash wringer rolls with warm soapsuds; rinse. Loosen the tension on the wringer rolls. Leave washer cover slightly ajar between uses.

To remove ink stains from clothing, saturate spot with spirits of turpentine and let it remain several hours. Then rub gently between the hands. Another good way is to saturate with peroxide hydrogen and let it remain in the sun for several hours. It is said that covering the spot with salt, squeezing lemon juice on it and letting it dry in the sun will have the same effect.

Accurate measurements spell success for your coffee and for the coffee-maker, too. In an electric percolator, avoid making less than half its capacity. It may boil dry. And never fill it so full that it can overflow and injure the element. If your coffee-maker is glass, to avoid breakage be sure the lower bowl is dry on the outside when you put it on the heating unit.

Rugs cleaned daily, wear longer. Dust and dirt are abrasive—they cut the fibers on rugs and grind off the finishes on floors.

CHECK YOUR SCREENS

If we have not already done so, we should carefully examine our window and door screens. The frames must fit tightly, and any mesh which is broken or ripped must be patched or replaced. A piece of sticky fly paper fastened to the outside wall close to the kitchen door will put an end to many a fly which is lured by cooking odors. Every barn should have one or more good fly traps. Bits of food left in the yard will draw flies, and every member of the family should be warned about dropping apple cores and fruit pits. Children often carry food outside and eat it while they wander around, which is alright, provided they don't leave an invitation to flies. In the city, garbage should be placed in a well-covered can until it is collected. In smaller towns, where it is not collected, it must be buried or destroyed in some equally final way. These precautions are very little trouble, aren't they, especially when we consider that our "fly control" may actually save one or more lives?

GROWING SMILES

It wrinkles up your face,
And when it's gone, you never find
Its secret hiding place.
But far more wonderful it is
To see what smiles can do;
You smile at one, he smiles at you,
And so one smile makes two.
"He smiles at someone, since you
smiled,
And then that one smiles back
And that one smiles, until in truth
You fail in keeping track.
And, since a smile can do great good
By cheering hearts of care,
"A smile is quite a funny thing;
Let's smile and smile, and not forget
That smiles go everywhere."
(Try to sing it to the tune of "Auld
Lang Syne.")

Finančno poročilo S. Ž. Z. za mesec Maj 1949 Monthly Report of the S. W. U. for the Month of May 1949

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In		Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice Razno		Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$ 65.05	3.30	.10		68.45	173	33
2.	CHICAGO, ILL.	136.80	8.60	.20		145.60	353	89
3.	PUEBLO, COLO.	90.00	5.80		.10	95.90	229	58
4.	OREGON CITY, ORE.	9.95	.10			10.05	27	1
5.	INDIANAPOLIS, IND.	44.80	2.00		.55	47.35	128	20
6.	BARBERTON, OHIO	66.10	2.00	.30	2.25	70.65	181	22
7.	FOREST CITY, PA.	51.05	3.40	.10	.25	54.80	138	35
8.	STEELTON, PA.	67.15				67.15	89	*
9.	DETROIT, MICH.	19.70	.40			20.10	52	4
10.	COLLINWOOD, OHIO	197.50	5.70			203.20	551	62
12.	MILWAUKEE, WIS.	128.10	6.90			135.00	351	69
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	55.65	.20			55.85	137	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	139.85	7.00	.40	3.25	150.50	378	75
15.	NEWBURGH, OHIO	132.15	8.00			140.15	330	80
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	82.00	3.90	.10	.25	86.25	204	39
17.	WEST ALLIS, WIS.	65.55	1.90			67.45	173	22
18.	CLEVELAND, OHIO	38.15	1.00			39.15	104	10
19.	EVELETH, MINN.	63.45	8.70			72.15	165	87
20.	JOLIET, ILL.	246.00	29.30	.10		275.40	680	298
21.	CLEVELAND, OHIO	42.05	2.60		.25	44.90	118	29
22.	BRADLEY, ILL.					30		
23.	ELY, MINN.	85.40	1.40			86.80	229	14
24.	LASALLE, ILL.	73.90	3.20	.10		77.20	200	32
25.	CLEVELAND, OHIO	369.95	11.40	.10		381.45	945	115
26.	PITTSBURGH, PA.	53.45	2.70			56.15	147	28
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	34.95	1.80		.25	37.00	75	18
28.	CALUMET, MICH.	36.65	.70	.40		37.75	100	7
29.	BROWDALE, PA.					42		14
30.	AURORA, ILL.	11.45	.20			11.65	32	2
31.	GILBERT, MINN.	49.90	3.60	.30		53.80	125	36
32.	EUCLID, OHIO	122.30	4.00			126.30	154	20*
33.	NEW DULUTH, MINN.	28.55	.70			29.25	78	8
34.	SOUDAN, MINN.	8.75		.10		8.85	26	
35.	AURORA, MINN.	44.80	2.90	.10		47.80	98	29
36.	McKINLEY, MINN.	4.20		.10		4.30	13	
37.	GREANEY, MINN.	14.35	1.00	.10		15.45	44	10
38.	CHISHOLM, MINN.	69.00	.10	.40	.25	69.75	190	1
39.	BIWABIK, MINN.	9.80		.10		9.90	29	
40.	LORAIN, OHIO	44.50	1.00	.50		46.00	116	10
41.	COLLINWOOD, OHIO	93.45	1.10			94.55	257	11
42.	MAPLE HEIGHTS, O.	15.00				15.00	40	
43.	MILWAUKEE, WIS.	39.85	2.60			42.45	107	26
45.	PORTLAND, ORE.	24.90	.10	.10		25.10	64	1
46.	ST. LOUIS, MO.	11.70	.10			11.80	32	1
47.	GARFIELD HEIGHTS, O.	47.35	1.90			49.25	132	19
48.	BUHL, MINN.	6.90	.10			7.00	19	1
49.	NOBLE, OHIO	30.00	1.20	.20		31.40	81	12
50.	CLEVELAND, OHIO	36.45	1.70			38.15	92	21
51.	KENMORE, OHIO	13.50	.40			13.90	30	4
52.	KITZVILLE, MINN.	16.60	.20			16.80	41	2
53.	BROOKLYN, OHIO	15.95	.50			16.45	42	5
54.	WARREN, OHIO	28.60	2.20			30.80	76	22
55.	GIRARD, OHIO	30.60	1.00			31.60	81	10
56.	HIBBING, MINN.	43.20	.90			44.10	117	9
57.	NILES, OHIO	23.95	2.00			25.95	62	20
59.	BURGETTSTOWN PA.	25.40	1.00			26.40	32	5*
61.	BRADDOCK, PA.	16.45	1.10			17.55	42	11
62.	CONNEAUT, OHIO	9.45		.10		9.55	27	
63.	DENVER, COLO.	34.25	2.40	.30		36.95	90	24
64.	KANSAS CITY, KANS.	21.35	2.40			23.75	60	24
65.	VIRGINIA, MINN.	28.10	1.90		.10	30.10	75	20
66.	CANON CITY, COLO.	18.70	1.00			19.70	48	10
67.	BESSEMER, PA.	33.05	.70	.30		34.05	79	7
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	14.50				14.50	30	
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	.20	.20		6.40	15	2
71.	STRABANE, PA.	48.40	.20			48.60	119	2
72.	PULLMAN, ILL.	19.95	.90			20.85	52	10
73.	WARRENSVILLE, OHIO	22.75	.40			23.15	65	4
74.	AMBRIDGE, PA.	27.30	.40			27.70	59	4
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	22.85	.70			23.55	65	9

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne in		Skupaj	Štev. članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice Razno		Redni	Mladinski
78.	LEADVILLE, COLO.						46	20
79.	ENUMCLAW, WASH.	18.50	2.10	.80		21.40	47	22
80.	MOON RUN, PA.	12.70				12.70	32	
81.	KEEWATIN, MINN.	13.65	.10			13.75	39	1
83.	CROSBY, MINN.	8.65		.20		8.85	24	
84.	NEW YORK, N. Y.	31.35		.70		32.05	84	
85.	DePUE ILL.	13.00	.30	.10		13.40	35	4
86.	NASHWAUK, MINN.	7.00		2.00		9.00	10	*
88.	JOHNSTOWN, PA.	28.80	2.90	.60		32.30	74	30
89.	OGLESBY, ILL.	28.70	1.70	.20		30.60	82	17
90.	PRESTO, PA.	23.35	.60	.20	.10	24.25	66	6
91.	VERONA, PA.	18.45	.60			19.05	42	6
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	31.40				31.40	35	**
93.	BROOKLYN, N. Y.	36.60	.70	.40		37.70	95	7
94.	CANTON, OHIO						23	27
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	73.05	4.60			77.65	173	46
96.	UNIVERSAL, PA.	23.35	.30	.50		24.15	56	3
97.	CAIRNBROOK, PA.	14.90	.60			15.50	34	6
99.	ELMHURST, ILL.	10.50				10.50	25	
102.	WILLARD, WIS.	3.85				3.85	11	
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.95		.20		13.15	37	
105.	DETROIT, MICH.	4.55	.30	.30		5.15	13	3
106.	Meadowlands, Pa.	25.20		.50		25.70	15	

Skupaj \$4,069.95 179.60 11.50 7.60 \$4,268.65 10472 1873
 Obresti od U. S. Savings Bonds — Series G 212.50

Skupni dohodki \$4,481.15

*Asesment za April in Maj; **asesment za Maj in Junij.

STROŠKI:

Za umrlo Mary Kosak, podr. št. 3, Pueblo, Colorado	\$ 100.00
Za umrlo Fannie Prince, podr. št. 7, Forest City, Pa.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Jeran, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Frances Perko, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Caroline Bach, podr. št. 16, South Chicago, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Kopac, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Jennie Prijatelj, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Mary Grebenc, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Mushinski, podr. št. 36, McKinley, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Jug, podr. št. 40, Lorain, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Sophie Triessl, podr. št. 93, Brooklyn, N. Y.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Demshar, podr. št. 96, Universal, Pa.	\$ 100.00

Bohemian Benedictine Press:

Za tiskanje in razpošiljanje Zarje \$769.00; poština in delo na imeniku \$73.60..... 842.60

Mesečne plače po odštetu davka:

Predsednica-urednica \$306.55; tajnica \$184.40; predsednica finančnega odbora \$21.00;
 pomoč v gl. uradu \$66.90 578.85

Kampanjske nagrade 334.50

Kegljaški ligi podr. št. 2, Chicago, Ill. 37.00

Razni uradni stroški 177.07

Konvencija:

Potni stroški gl. odbornicam in delegatinjam	\$4,454.73
Dnevnice gl. odbornicam	773.00
Konvenčni predsednici	100.00
Zbirati in sestaviti statistiko za aktuarja (glavna tajnica)	70.00
Deset-letno analiziranje Stroškovnega Sklada (Edward Ancel)	50.00
Zapisnikarica	40.00
Priznanje deset letnim uradnicam	52.00
Vežbalnim krožkom in trofej	447.74
Najemnina za dvorano sv. Jožefa	200.00
Ureditev pravil (častna predsednica)	100.00
Oglas in klišee za programsko knjigo	54.00
Telegrami in cvetlice	18.67
Razno	21.47
	6,381.61

Skupni stroški \$9,551.63

Ostalo v blagajni 1. maja - Balance May 1, 1949 \$242,584.23

Dohodki v maju - May income 4,481.15

Skupaj - Total \$247,065.38

Stroški v maju - May disbursements 9,551.63

Preostanek 31. maja 1949 - Balance May 31, 1949 \$237,513.75

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

apojmo!

ZBIRKA PESMI

IZDALA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA V AMERIKI

SAMO ŠE NEKAJ IZVODOV

V zalogi imamo samo še nekaj izvodov pesmaric "Zapojmo" v kateri najdete besedilo za 215 najbolj priljubljenih slovenskih pesmi. Knjižica je žepne velikosti in se prodaja po 50 centov komad. Ko naročite po pošti, priložite svoto v znamkah in bo najmanj sitnosti za vas in za nas. K svoti 50 centov priložite še tri cente za pošto.

Naročila pošljite na urednico

Albina Novak
15804 Huntmere Avenue
Cleveland 10, Ohio

WORDS TO SLOVENIAN FOLK SONGS

If you would like to have words to the most popular Slovenian folk songs, you can get them in a pocket size booklet which sells for 50 cents plus three cents postage. There are about 215 songs in the booklet. Mail your order to the Editor

Albina Novak
15804 Huntmere Avenue
Cleveland 10, Ohio

There is just a limited supply available. Don't delay your order but write for the song book today.

SLOVENSKO-AMERIŠKA KUCHARICA,

katero je izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek v New Yorku, ki je članica SZZ, Podružnica št. 84.

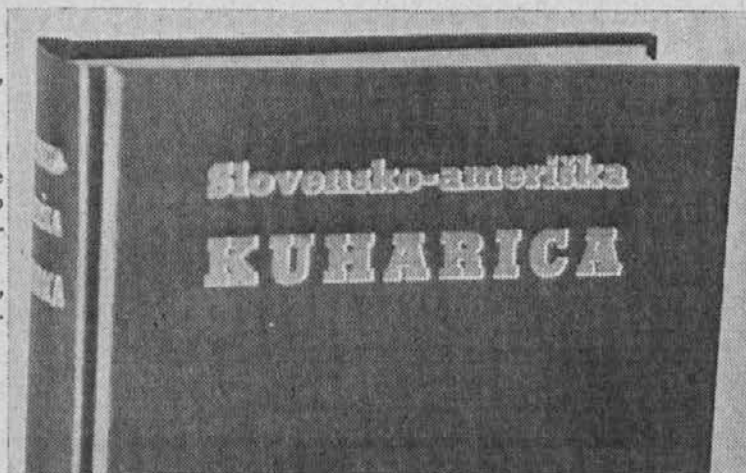
ZA DARILO

Za svojo mater, za svojo ženo in druge sorodnice ter prijateljice boste težko našli primernejše darilo za tako nizko ceno kot je ta koristna knjiga, s katero bo vaša obdarovanka prav gotovo zadovoljna.

Ako še ni te knjige v vaši kuhinji je v vašo korist, da si jo takoj naročite. Stane \$5. - skupno s poštnino. Pošilja se tudi COD.

Naročilo pošljite na:

MRS. ALBINA NOVAK,
15804 HUNTMERE AVENUE
CLEVELAND 10, OHIO

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY COMPANY

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street

Canal 6-7172-73

CHICAGO

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

Invalid Car Service

1502 ST. CLAIR AVE.

452 EAST 152nd ST.

ENDicott 0583

IVanhoe 3118

Cleveland, Ohio

R. JERIN & SON

HOME OF CHOICE MEATS & GROCERIES

1952 W. 22nd Place

Phone Virginia 6689

Chicago 8, Illinois

Za simpatično postrežbo se obrnite na

Zakrajšek Funeral Home, Inc.

6016 St. Clair Avenue.

Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.

Postrežba noč in dan.

Automobile na vse prilike.

Tel.: ENDicott 3113.

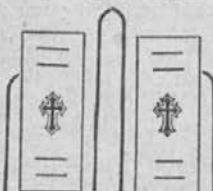
DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone Canal 4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SON
COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VIr. 7-6891
Chicago 8, Illinois

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novielli, Prop.
Markers • Monuments
• Mausoleums

You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here

412 S. Chicago St., Joliet Illinois DIAL 9376

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že. 55 leto

Članstvo: 41,500 Premoženje: nad \$7,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

DR. MARGARET GUSTAFSON

75 Scott St.
Joliet, Illinois

EYES EXAMINED
GLASSES FITTED
LENS DUPLICATED

DR. GUSTAFSON,
Slovenian Optometrist.

Govorim slovensko in dobili boste dobro postrežbo. Pridite na pogovor zaradi oči in dobili boste pojasnilo brez vsake obveznosti.

ZEFRAN FUNERAL HOME

Elizabeth Zefran, Registered Embalmer
Louis Zefran — Funeral Director

1941 W. Cermak Rd. Phone Virginia 6688
Chicago, Illinois

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone Evergreen 3-5060
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 46 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio.

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.

Tel. HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio.